

BÚTORÜZLETBEN

- Olcsóbb nincs?
- Nincs.
- Akkor tessék várni, meghallgatom a lottó nyerőszámait...

KEDVES LUDAS!

KÜZDELEM EGY HÁZSZÁMÉRT

PROLÓG

„Mindenütt jó, de a legjobb sehhol” — mondhatnók mi, jobb sorsra érdemesült lakói az egyik nemrég átadott Fehérvári úti szövetkezeti háznak, mint „boldog tulajdonosok”, mivelhogy jó ott nekünk, ahol lakunk, bár „sehhol” sem lakó lakót ritkán tart boldognak a közhit.

I.

A küzdelem az általános beköltözés után, úgy március közepén vette kezdetét, s eleinte nem is annyira a hatóságokkal, mint inkább a balsorssal, mely ezúttal a postai kézbesítés átlarcában jelentkezett.

A mindmáig „sehhol” sem levő ház ugyanis a X. jelölést kapta, mint „építési kivitelezési objektum”, s bár később építészeti kivitelezett objektummá vált, jelét — szerény emlékeztetőül az építővállalatra — megőrizte.

A beköltözők egy része emiatt levélcímet — átkos szórakozottságból — imígyen tudatta a széles nyilvánossággal: Fehérvári út 10. S megindultak a levelek a mit sem sejtő 10-es számú házba, és onnan „cimzett ismeretlen, unbekannt” stb. felírással vissza a feladónak.

II.

A XI. kerületi Tanács Titkárságán a műszaki osztály illetékeseihez küldtek. A műszaki osztályon három illetékes egybehangozva közölte, hogy az ügy korántsem ilyen egyszerű, ez ügy egy nagy ügy, bonyolult intézkedési útja van, s rendkívüli körülménnyel

szabad csak hozzányúlni. Ok emiatt nem is nyúlunk hozzá, de forduljunk az építetthez, vagyis a FÖBER-hez, hogy írjon át a Fővárosi Tanács építési és Városrendezési Főosztálynak, hogy ez a Főosztály vagy a Lakásépítési-politikai vagy az Építészeti osztálya útján határozatot hozhasson, melyet leküldve a XI. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottságának... stb. stb.

Ha jól emlékszem, ezután még vagy három ügyintézési fokozat következik, legalább ugyanennyi határozathozatal, végül a házszám megtervezése, megrendelése, kiviteli megtervezetése, kivitelezése, a kivitelezés ellenőrzése, s az ellenőrzés jóváhagyása kell csupán, hogy még megtörténjék, s kész az egész.

III.

A FÖBER illetékese barátságosan és kedélyesen elmondta, hogy együttérez velünk, meglepőnek találja, hogy hónapok óta nincs házszámunk, egyben sajnálattal tudatja, hogy ő sem adhat, de még csak nem is kezdeményezhet ilyesmit, azonban a Dél-budai FÖBER. kirendeltség elindíthatja a folyamatot. Onnan, ha megjön az átirat, akkor a FÖ-FÖBER szívesen hoz határozatot arról, hogy készüljön átirat

a Fővárosi Tanács Építési és Városrendezési Főosztály, vagyis a FÖBER-t felügyelő Tervfőosztályhoz, mely remélhetőleg átír a fent nevezetett társfőosztályhoz, hogy az utasítsa illetékes építészeti osztályát, amely majd határozatot hoz, s azt megküldi a XI. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottságának...

De az egészet jobb volna, ha a legelején, a szövetkezeti ház önkéntes lakói helyett, a náluknál illetékesebb szövetkezeti elnökség, igazgatóság és ellenőrző bizottság kezdeményezné, mert anélkül az akció „partizánkodásnak” is minősíthető, s ez esetben meglehet, hogy valaki leállítja.

IV.

Az elnökségnek feltűnt már ugyan, hogy nincs házszámunk, főként mert több lakos is szóvá tette, de írógép hiányában eddig még nem születhetett meg az a bizonyos kezdeményező le- vagy átirat, egyébiránt a bélyegző is csak mostanában, május vége táján készült el, bélyegző nélkül pedig nem igazán elnökség az elnökség.

V.

A postás, aki egy kedves hölgy, valamelyik lakónak megsúgta, hogy ő már tudja, mi lesz a házszámunk. Megnézte ugyanis az új ház közvetlen szomszédságában álló régebbi ház házszám tábláját, s miután a régebbi és a miénk között sem foghíj, sem lebontható építmény nincs, csak egy keresztutca, úgy véli nem jár messze az igazságtól, ha az

újonnan épített lakóház házszámaként a számsorban következő páratlan számot tekinti.

UTÓHANG

Még mindig „sehhol” sem lakunk. De a postás már sejtí, hol fogunk, ő már megmondta, hogy ellentétben az építési kivitelezési objektum páros számú jelével páratlan számúak leszünk, ha erre majd megszületnek a kezdeményezések, tervek, határozatok, jóváhagyások, ellenőrzések... Akkor majd újra elzarándokolhatunk

valamennyien a Tanácsba átirhatjuk a személyi igazolványainkat, újra megrendelhetjük újságainkat, tudathatjuk a széles közvéleménnyel az örvedes változást, munkahelyünkön hire megy, hogy ismét máshová költöztünk, pedig csak a „sehhol”-ból léptünk át a „valahova” boldog szigetére, keresztül-úszva a Bürokrácia kiapadhatatlan tengerén.

Addig is, míg ez a kívánt állapot eljő, kiteszek egy táblát, csak úgy „partizánosan” az erkély korlátjára függesztve s ráírom: „Elképzelhető házszámunk egyszer 183 lesz”.

Szép Zoltán

ZUGLIGETI KIRÁNDULÁS

Június első vasárnapja. Ezen a napon is sokan keresték fel a népszerű kirándulóhelyet: a jó levegőjű Zugligetet. A 28-as autóbussz végállomásánál tábla hirdeti: „Disznófó vendéglő innen tíz perc járásnyira. Szünnap kedden.” Elhatároztuk, hogy szerény turistautunk végállomása a Disznófó-vendéglő lesz, ahol majd elfogyasztunk egy jó marhapörköltet, leöblítve egy üveg sörrel.

Kissé lihegve, de a sikeres alpinisták büszkeségével, megálltunk az étterem kulcsra zárt bejárata előtt. Odabent szeszélyes összevisszaságban asztalok, székek egymás hegyén-hátán. Az ajtón pedig pirosbetűs felirat.

A VENDEGLŐ 1975. FEBRUÁR 24-TŐL MÁJUS KÖZEPÉIG TÁRÓZÁS MIATT ZÁRVA

Tehát már néhány hete üzemelnie kellene. Leültünk egy közeli padra, hogy kifújuk magunkat. Félóra alatt száztizennégy ételre és italra vágyó kiránduló távozott csalódottan, köztük apró, pityergő gyerekek, kiknek hiába magyarázták szülei, hogy nem kaphatnak jaffát, málnaszörpöt, mert a vendéglős bácsi nem nyitotta ki a boltot. Csupán annyi udvariasságot várunk a vendéglátóktól, hogy az autóbussz végállomásánál elhelyezett táblára írják ki:

A DISZNÓFÓ-VENDEGLŐBEN SZÜNNAP HÉT-FŐN, KEDDEN, SZERDÁN, CSÜTÖRTÖKÖN, PÉNTEKEN, SZOMBATON, VASÁRNAP

A többi napokon meleg étellel és hideg itallal várjuk kedves vendégeinket.

Hát így kellene ezt csinálni!

G-os

MIÉRT?

A Ludas megírta azt, amit mi már úgyis tudtunk. Hogy a gönci diákkotthon nem épül és szeptemberig most már semmiképpen sem készülhet el. Mégis meg akarják szüntetni a közsegeinkben működő általános iskolák felső fokozatát, s így gyermekeinket valósággal kényszerítik arra, hogy beköltözzenek a régi, korszerűtlen, túlszűfolt gönci kollégiumba.

Ez az, amit nem lehet megérteni.

Nálunk jól felszerelt, egészséges iskolák működnek. Az összevont osztályokban lelkiismeretes, alapos oktatás folyik. A tanulók jó eredményt érnek el. A továbbtanulás 100 százalékos. Minden nyolcadikos tanulót felvettek a közép- és szakiskolába. A felvételi vizsgán megféleltek. A felsőbb iskolában is megállják a helyüket. Vannak szakképzett pedagógusaink, akik vállalják az összevont iskola tanítását.

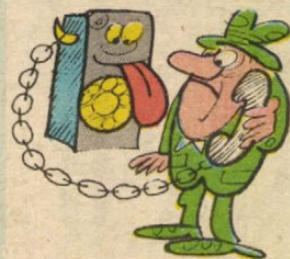
Hát akkor: miért? Ezt kérdezik a

regéi és mogyoróskaikisdiákok szülei

NEM ESETT LE A TANTUSZ

Gyakran hallom mostanában: nem lehet tantuszt kapni. Kezdetben elengedtem a fülem mellett a jogosnak tűnő észrevételt, de a minap rajtam csattant az ostor.

Budán jártam, a Mártírok útja és a Török utca találkozásánál. Sürgős ügyben kellett volna telefonálnom, és bementem az első telefonfülkébe. Már a kagylóért nyúltam, amikor kiderült: hagyományos készülékkel állok szemben, mely kizárólag érmével működik. Keressem egy másik telefonfülkét, majd egy harmadikat, de a forintosommal egyiknél sem boldogultam. Mit tehettem mást: tantusz után kellett néznem. De tantusz egyik

trafikban sem volt. He-lyenként még az ajtóra is kifüggesztették: „Tantusz nincs!”

A harcot nem adtam fel. A közelben levő újságárusnál is érdeklődtem, de csak a fejét ingatta.

— Errefelé nem kapható, kérem. Ne is próbálkozzék.

Hirtelen mentő ötletem támadt. Felszálltam egy hatos villamosra, s átdőcögtem Pestre. A Szent István körútról már forrintért tárcsázhattam. Igaz, ennyi fáradsággal akár személyesen is elintézhettem volna a dolgomat.

Vajon hogyan kerülhetett az érme a hiánycikkek listájára? S meddig lesz még ezen a listán? Mert vagy érme keli, vagy forint bedobásra alkalmas nyilvános készülék. Ha egyik hiányzik, annyi, mintha semmi sem volna. Mit szól ehhez a posta?

(f. i.)

— Milyen az új munkahelyed?
— Egyelőre jól érzem magam.
— S a fizetés?
— Nagyon kicsi. Nevetségesen kevés.
— Miért maradsz ott?
— Szeretek örömet szerezni az embereknek. A főnököm azt mondta rólam valakinek: *örül, hogy egyáltalán kapott valakit ezért a pénzért.*

— Sok a munka?
— Én csak akkor dolgozom, ha kedvem van.

— Mit szól ehhez a főnököd?
— Mondom, hogy *örül.* Egy értekezleten azt mondta: *örül, hogy nem mondtam fel az első hónap után, mint mások tették.*

— A kuncsaftok?
— Jaj, ne is emlegesd őket! Az agyamban mennek. Múltkor meg is mondtam az egyiknek, hogy ki nem állhatom.

— Nem lett belőle botrány?
— A főnökön megmagyarázta a vevőnek: *örülnie kell, hogy egyáltalán nyitva tartjuk az üzletet,* mert ezért a pénzért, amit én kapok, csak nagyon kevesen vállalják a munkát.

— Na és örült a vevő?
— Lehet, hogy örült, de nem látszott rajta. Pedig én szeretek örömet szerezni az embereknek. Egyszer egy újságíró betévedt hozzánk, de én nem tudtam, hogy újságíró és másnap megjelent rólam egy cikk: „Aminek nem szabadna lennie” címmel.

— Képzelem, milyen kínos lehetett neked...

— Nekem ugyan nem. Az igazgató levelet írt a lapnak. Azt írta, hogy „nem lehetünk válogatósak, *örülünk, ha ezért a pénzért egyáltalán jelentkezik valaki.*”

— Még mindig nem értem, hogy miért jelentkezettél?

— Mondtam már neked: szeretek örö-

met szerezni az embereknek. Én máilyen vagyok. Nem tehetek róla. A főnököm ronda alak, mégis örül nekem. Nem szól egy szót sem, ha elkéstem, mert *örül, hogy egyáltalán bejöttem.* Nem szól egy szót sem, ha korábban megyek el. *Örül, hogy nem mentem el még korábban.* Amikor valaki kifogásolta, hogy másfél órával a munkaidő befejezése előtt zárt ajtóra talált, a főnököm elmagyarázta a pasasnak: *örül, hogy egyáltalán bezártam az ajtót,* mert ezért a fizetésért nem mindenki zárna be az ajtót.

— Miért nem keresel egy olyan munkahelyet, ahol több a fizetés?

— Engem nem a pénz érdekel, illetve nem csak a pénz. Nekem sokkal fontosabb az, hogy itt szeretnek, megbecsülnék és örülnek nekem.

— Biztos vagy ebben?

— Egészen biztos. Néhány nappal ezelőtt a rádióban is beszéltek rólam. Kifogásolták a modoromat, szóvá tették azt is, hogy fogalmam sincs, mit gyárt a vállalatunk, de az igazgató a védelmébe vett.

— Miért? Mit mondott?

— Azt mondta: *örül nekem. Örül, hogy ilyen kis fizetés ellenére is sziklaszilárdan és hűségesen kitartok a munkahelyemen.*

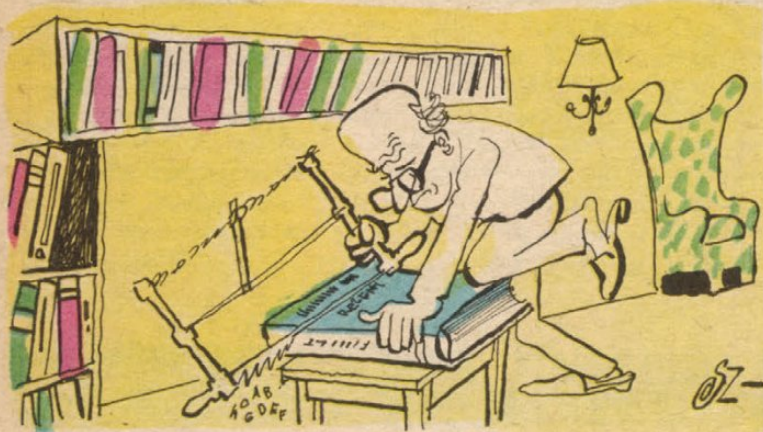
— Én egy percre sem maradnék ott.

— Engem is hívtak már olyan helyre, ahol több a fizetés, de én nem mentem. Én szeretem, ha örülnek nekem. S nekem örülnek, mert tegnapelőtt jutalmat is kaptam.

— Olyan jól dolgozol?

— A főnököm azt mondta: *már annak is örülnek, ha nem dolgozom semmit.* Na hallod, ezért a fizetésért?

Mikes György

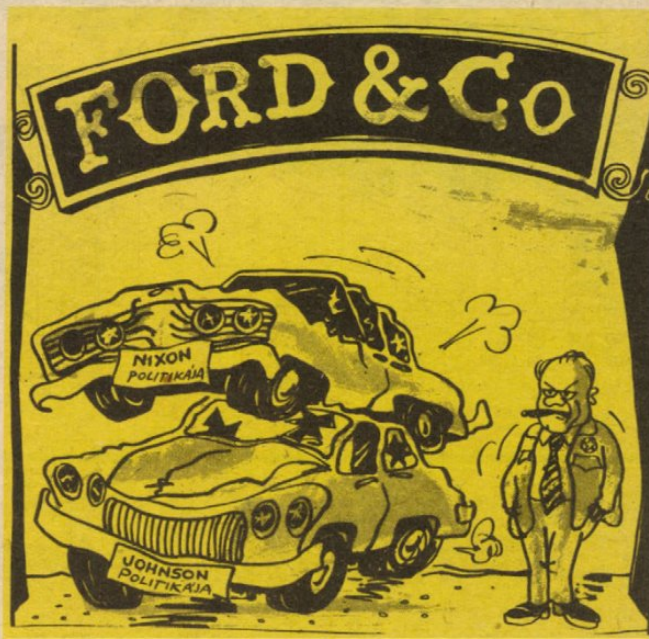

NEM FÉR
A POLCBA!

ALKATI ELŐNY

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

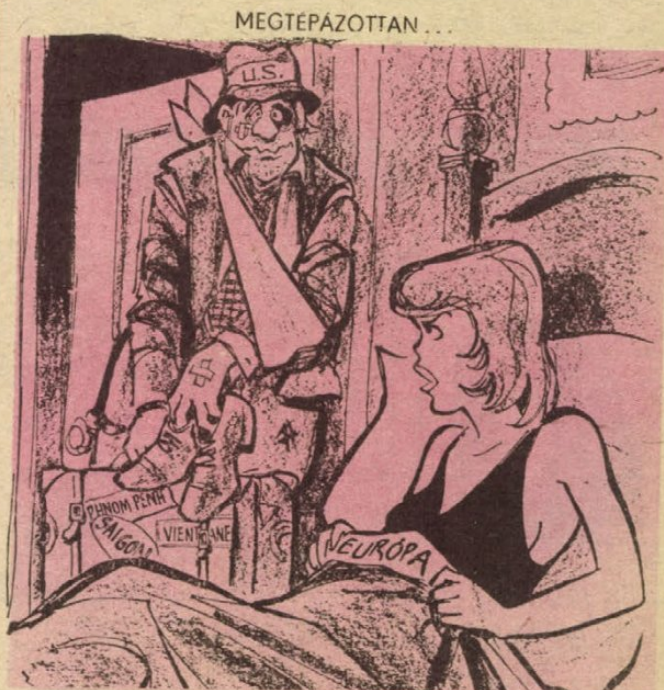
— Vásárolna tőle egy használt kocsit?

(„Morning Star”, London)

— Akad önök között valaki, aki nem túlságosan szédülős?

(„Morning Star”, London)

(„International Herald Tribune”)

- Az ott golyóért!

- Mégsem kell a mamát szociális otthonba küldenünk. Gyerekem lesz!

Levéltáftás az óvatos panaszkodókról

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kincset ér az üzemi demokrácia ott, ahol megvalósul. Jó a dolgozó közérzete, ha tudja, hogy a munkahelyén nemcsak a fizikai erejére tartanak igényt, hanem a véleményét, a javaslatait kéri és foglalkoznak a bírálatával. Engem azonban, miután megbíráltam a csoportvezetőmet, a víz alá akarnak nyomni. Nem lehet emberekkel úgy bánni, ahogyan azt velem teszik. Ha nem bírálnék, hanem hizelegnek vagy ajándékokkal kedveskednék a fellettesemnek, akkor jó dolgozó lennék, de így ott nyomnak, ahol tudnak. A mi vállalatunknál ki kellene írni ezt a szöveget: „Üzemi demokrácia keresetük nagyban és kicsinyben!” Vajon nem ez lenne-e a leghasznosabb a vállalatunk és a népgazdaság érdekében is?

Tisztelt Olvasónk!

Minden szempontból hasznos lenne, de egyelőre még nem mindenütt élnek az üzemi demokrácia adta lehetőségekkel. Ha a dolgozók ismerik a jogukat és a kötelezettségeiket, akkor az üzemben, hivatalban, intézményben, iparban, kereskedelemben és mindenhol érvényre juttathatják a munkahelyi demokráciát. Az ön levele azonban azt bizonyítja (kaptam több más hasonló levelet is!), hogy a dolgozók nem szívesen mondják el a véleményüket, mert felettesük megtorlásától félnek. Ön sajnálatosképpen még azt is elmulasztotta megírni, hogy ki az a csoportvezető, aki elvárja a hízlegést és az ajándékozást. Ön a segítséget kéri, mert „a víz alá nyomják”, de hogy kik és miért „nyomják”, arról nem tájékoztat, tehát nem ad lehetőséget arra, hogy tehessek valamit. A saját nevét és címét megírja, de

arra kér, hogy tartsam titokban, aminek nincs akadálya, de értelmé sincs, mert azt sem írta meg, hogy hol dolgozik és melyik vállalatról, illetve annak melyik munkahelyéről van szó. Ön az óvatos pa-

esetben az ön csoportvezetője) nem segíti, hanem gátolja a munkahelyi demokrácia érvényesülését, akkor önöknek, dolgozóknak, együttesen és nyilvánosan elsősorban ott az üzemben kell indokolt bí-

naszkodók szektájába tartozik: úgy adja elő a panaszát, hogy nem lehet orvosolni, mert csak általánosságokat mond. (Persze vannak olyanok is, akik óvatosságból inkább hallgatnak.)

Ha a vezetők (jelen

rátukkal a helyes útra terelniük a szóban forgó csoportvezető (vagy bármilyen más vezető) rossz munkamódszerét, basáskodását és a bírálat iránti ellenszenvét.

Tehát, amint látja, az ön „elvi” panaszára én is

csak „elvileg” tudok válaszolni. Az eddigieket legfeljebb azzal az általános tapasztalattal toldhatom meg, hogy a vezetők túlnyomó többségükben megértik az üzemi demokrácia fontosságát és jelentőségét. Elő is segítik az érvényesülését. De ha a dolgozók egy-egy üzemben (vagy máshol) a régi, rossz beidegződés miatt „óvatosságból” hallgatnak és csak egymás között az öltözőben, vagy egy-egy pohár sör mellett bírálgatnak, akkor hiába a vezetés jóindulata, ott, azon a munkahelyen, aligha fog fejlődni az üzemi demokrácia.

Mindenesetre azt tanácsolom: első lépésként éppen önök valósítsák meg kitűnő ötletét és tegyék ki az üzemiükben (több munkahelyen is!) a levélben említett táblát, hogy „Üzemi demokrácia kerestetik nagyban és kicsinyben, ahogy azt az ország vezetői meghatározták.”

Jól látható helyen, csupa nagybetűkkel.

Földes György

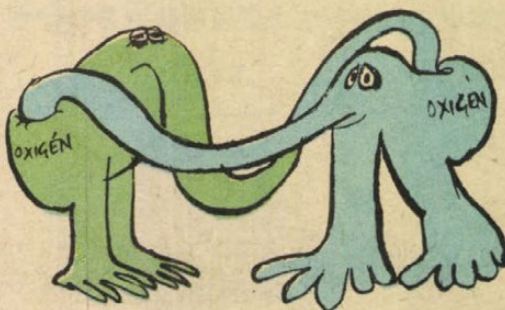
SAJDIK: A JÖNŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

FEHÉR HOLLO
TISZTÍTÁS
ELŐTT

TEKNŐSBÉKA,
VÉSZKIJÁRATOS
HÁZZAL

HOLDMADARAK

GOMBAÁLLAT,
ESŐ UTÁN
FÜTTEGENTÉSRE
ELŐJÖN AZ ÁVAR
ALÓL

Kedves előfizetők

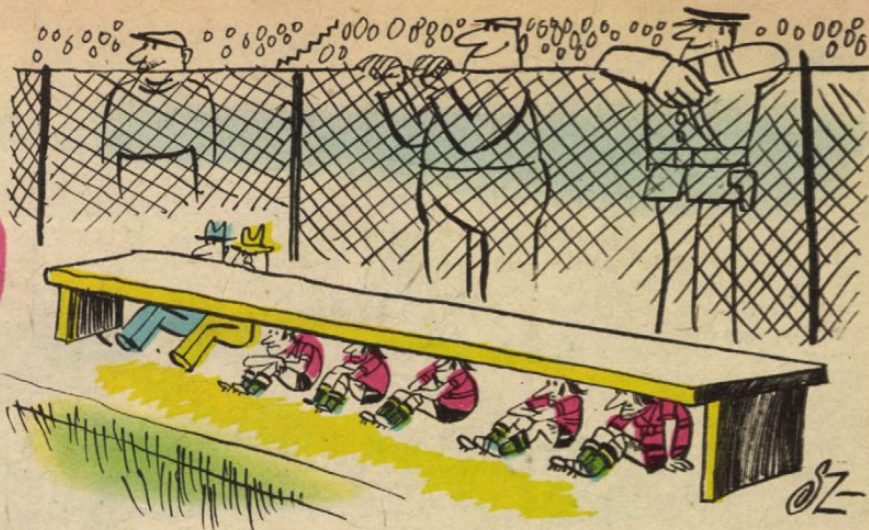
Szíves tudomásukra hozzuk, hogy 1975. július hó 1-től a LUDAS MATYI előfizetőit a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítőhivatalok tartják nyilván, s egyúttal gondoskodnak az esedékes előfizetési díjak beszedéséről is.

Az egyéni előfizetők részére a lapot a kézbesítőhivatalok a napilapokkal egy időben kézbesítik.

A LUDAS MATYI vidéki közületi előfizetőit a helyi kézbesítőhivatalok csak 1976. január 1-től veszik nyilvántartásukba, s intézik a díjbeszedéssel kapcsolatos teendőket.

A lap budapesti közületi előfizetőit továbbra is a Posta Központi Hírlap Iroda tartja nyilván.

MAGYAR KISPAD

EGYSZERŰ FARMERVÁSAR

Semmit, de semmit ne hozz nekem — szölt a lányom, amikor külföldre indultam —, csak egyet, egy farmernadrágot. Itt vannak a méretek. Nem lesz vele semmi gondod, mert odakint annyi a farmer, mint a nyű. Csak egyetlen egyre ügyelj, apukám, a márkára: vagy Lee, vagy Levi's legyen. Aztán csakis svéd zsebes legyen. Igen, és világoskék legyen. Ne kordbársony legyen, hanem vászon. És feltétlenül bő szárú legyen. A többi nem számít.

Ez csakugyan semmiség. Minden felírva, kis noteszba. Méretek. Lee, vagy Levi's. Svéd zseb. Nem kordbársony, hanem vászon. Bőrszárúság. Bemondom nekik és kész.

— Kérek szépen egy farmer-nadrágot. Hossza ennyi centiméter, bősége ennyi centiméter.

— Igenis, kremalásan. Tessék parancsolni. Ez pontosan az, amit tetszett kérni.

— Ohó... Milyen márká ez?

— Ez kérem O'Connor. A legjobb kaliforniai márká.

— Sajnálom. Nekem nem ez kell. Hanem Lee vagy Levi's.

— Lee, vagy Levi's? Semmi akadály. Tessék parancsolni.

— Csakhogy ez kordbársony. Nekem vászon kell.

— Vászon? Értem uram. Rögtön mutatok egy vásznat.

— Ez csakugyan vászon. De ez sötétkék.

— Úgy van uram, ez sötétkék. És az baj?

— Baj bizony. Világoskéket szeretnék.

— Ha uraságod ragaszkodik a világoskékhez. Tessék. Megfelel?

— Megfelel... ne... csak az

a baj, hogy ez nem svéd zsebes. Svéd zsebes nincs?

— Svéd zsebes? Uram, jegyezze meg, hogy nálunk minden van. Méltóztassék már itt is a svéd zsebes.

— Ahá! Ez csakugyan svéd zsebes. És világoskék. És nem kordbársony, hanem vászon. De nézze csak a szárát!

— A szárát uram? Mi van a szárával?

— Nem bő.

— Nem bő. Tényleg. Parancsoljon, íme egy bő szárú.

— Ez bő szárú, valóban. De ez meg nem svéd zsebes.

— Annyi baj. Már hozom is ugyanezt svéd zsebesben.

— Pompás. Ez aztán svéd zsebes. Ámbátor ez nem Lee.

— Beismerem uram, ez nem Lee, sőt nem is Levi's.

— Na látja, akkor meg minek tart fel? Mutatna egy Leet, vagy Levi's!

— Már miért ne mutatnék? Azt hiszem, ez telitalálat lesz, ennek egyik szára Lee, a másik Levi's. És mindkét szára bő.

— Az ám, de nem sötétkék.

— Hanem milyenkék?

— Hanem középkek. Nem lehetne világosabb?

— Miért ne lehetne. Az áldóját neki! Segédek, inasok ide körém. Szedjétek izekre a rakta-rt. Keressetek egy világos-zsebu, svédzárú, leebársony, középbo, félvászon farmert ennek az úrnak. Nem kérem, de hogy vagyok én ideges, mi kérem megszoktuk az igényes vevőket. A szegolyóm nem mindig szokott ennyire ugrálni kérem szépen, csak időnként, ha nem talállok svédnadrágos, Leeszárú, Levisek farmert. De lássa be, uram, ebben az én szerény üzletemben, ebben a kócerájban nem tarthatok akkora választékot, amivel egy olyan igényes vevőnek, amilyen a drága, kedves vevő úr, szüksége volna, mert a vevő úr ugyebár rangrejtve a Rockefeller gyerekeknek az édesapja, hogy a jó ég áldja meg az igen kedves vendég urat az elkényeztetett, válogatós kölykeivel együtt. Könyörgöm, tessék talán más üzletben próbálkozni, azt sem bánom, ha a konkurrenciát támogatja uraságod, hadd tudja meg az is, hol lakik az úristen.

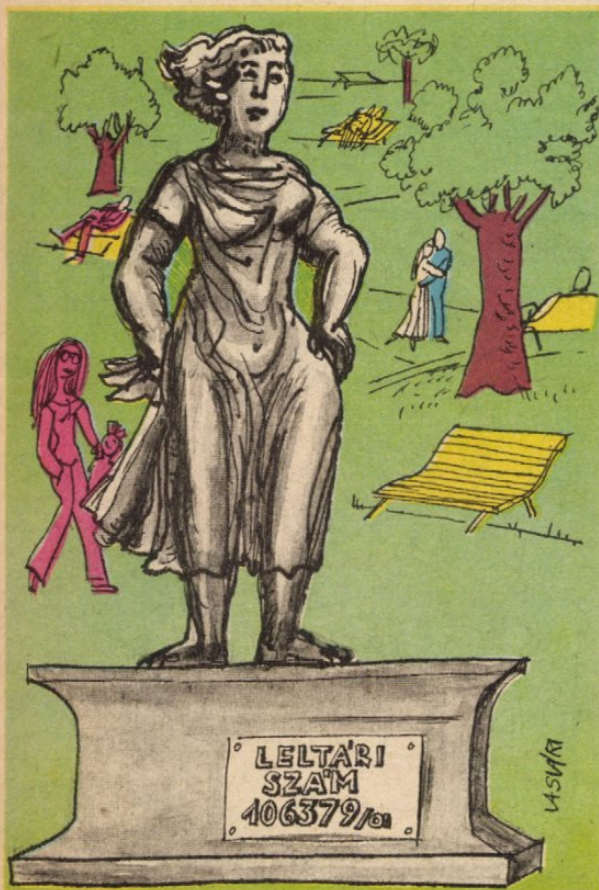
Novobáczky Sándor

ZOLDSÉGBOLTBAN

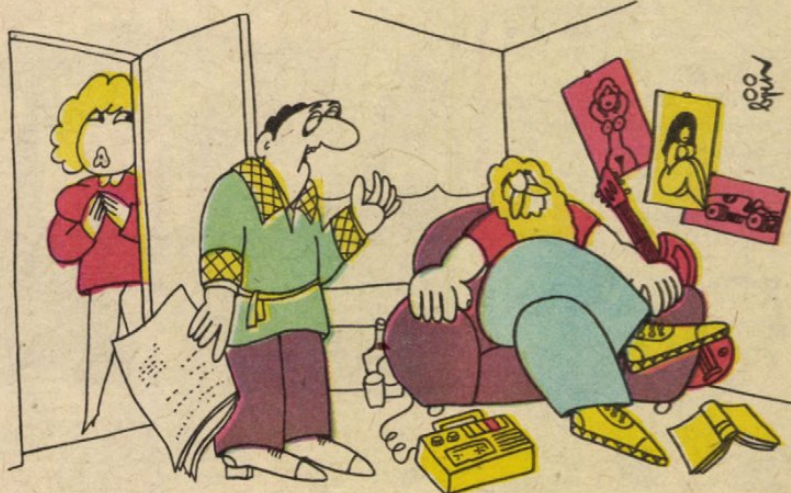
— Gizike, maga pedig a fonnyadt, hibás terméket árulja.

PARKBAN

TÜRELMETLEN SZÜLŐ

— Kisfiam, ismét eltelt egy év. Még mindig nem tudod, hogy mi akarsz lenni?

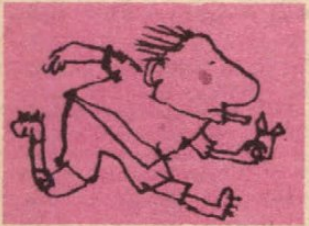

Az Union Böcklingen csapata — saját pályáján — 2:1-re kikapott az SC Schweinzingentől. Pedig másképpen is történhetett volna. A játékvezető a második félidő közepén — 0:0 állásnál — 11-esít a vendégek ellen, durvaság miatt. Ekkor azonban Freudenberg, a Böcklingen középcsatára odalépett a játékvezetőhöz és közölte, hogy ő már előzőleg kézzel ért a labdához. És ez már nem az első eset a csapat történetében. Az őszi szezonban fordult elő, hogy a játékvezető szintén tizenegyesít ítél a javukra, Alois Herbig, bal-összekötő bukátása miatt. Akkor maga Herbig ment oda a bíróhoz, hogy bukátásról szó sincs, a labdában botlott meg. A csapat 1:0-ra kikapott. Az ilyen csapatra mondják a kívülállók, hogy tiszta, becsületes, szerény és tisztességes. Hogy a szurkolók mit mondanak, az megint más kérdés.

Philippe Clerc, a svájciak kitűnő szűzosa hosszabb távra tért át, most négyszáz méteren próbál majd versenyezni.

Tudják — magyarázta legutóbb — az első négyszázal úgy van az ember, mint az első cigarettával. Utána egy kicsit szédeleg, de soha többé nem tudja abbahagyni.

A belga FC Bracken csapatában öt önkéntes tűzoltó játszik. A legutóbbi bajnoki mérkőzés első félidőjének közepe felé egyszerre megszólaltak a szirénák. A tűzoltók rohamléptekben hágyták el a pályát, az FC Bracken 5:0-re kikapott.

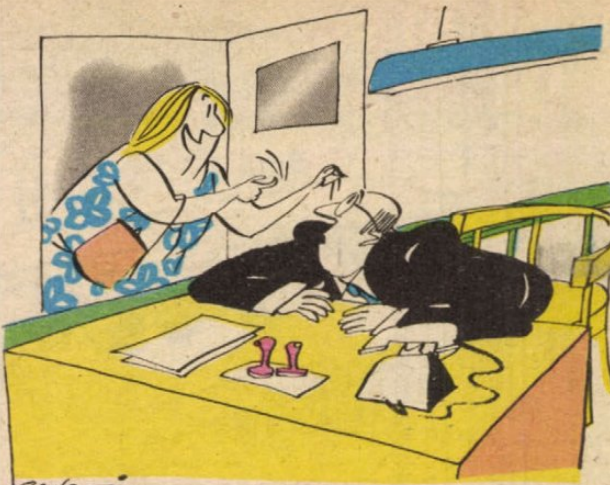
Később kiderült, hogy tűzről szó sincs, a szirénát az ellenfél szurkolói helyezték üzembe.

Aranyos élc volt. És milyen sportszerű!

(p. p.)

TAPINTATOS ÜGYFÉL

— Bocsánat a zavarásért, csak az után érdeklődöm, hogy hányat kell még aludnia, amíg elintéződik az ügyem?

ELHAMARKODOTT HÁZASSÁG

— Hát nem azt mondtad, hogy van lakásod?
— Én? Te mondtad, hogy neked van lakásod!

ÉN IS MEGBÍRÁLOM

Én mostan, Kedves Olvasó, nyíltan és keményen meg fogom bírálni a televízió néhai Ecet és Aranka produkcióját.

A Kedves Olvasó ugyan kérdezheti erre a költővel szólva, hogy óh, mért oly későn? — de erre én azt válaszolom, hogy a produkció ad 1. emlékezetes maradt, mert hála a busás kritikának, bevéssődött a köztudatba; ad 2. ugyan-csak a fenti okból a hozzá való viszonyulás nemzeti öntudatunk egyik kifejezőjévé vált. Végeredményben, tessék csak elgondolni, nem kicsiny dolog, hogy egy másik műsorban maga a Televízió is szükségesnek tartotta elhatárolni magát tőle, amint azt tette Robespierre Dantonnal, avagy az egyház Giordano Brunóval.

Igy tehát, úgy érzem, a magam bírálata üdvös hozzájárulás ahhoz, hogy a bohóság irtásának nemes ügye ne merüljön a feledés mocsarába. Erre ugyan

megint azt mondhatná a Kedves Olvasó, hogy más irtani való is akadhatna éppen, akár tévé-vonatkozásban is. Tudom, azt is mondhatná, hogy az a tévébeli nyomozás, amelyben az egyik nyomozó régen halott, de éppen azért képességeinek csúcára jut és mint szellem felülmúlja a legmodernebb lehallgató-készülékek hatásfokát — nos az is bohóság. Ámde a Kedves Olvasónak nem lenne igaza, mert a krimi az más, arról mindnyájan tudjuk, hogy szórakozást szolgál, semmiféle művészi mércével nem mérhető.

Azt is mondhatná a Kedves Olvasó, hogy éppenséggel akadnak olykor-olykor egynémely művészettek, úgymint modern életutánérzések, rekvieemek, képi balladák, látomásos, hosszas unalommal öldöklő és haldokló betyárok, dacos zuhanyozással érdeklődést keltő munkaslányok ésatöbbiek, akik és amelyek szintúgy kemény bírálatot igényelnének. De az Olvasó megint csak felelőtlennek bí-

zonyulna ilyen nézetekkel, mert a Művészet, valamint az Alkotó Művészek szent pávák, melyeknek ha egy tolluk is elgörbülne, nagy baj lenne.

Ily módon elvi indoklásaim gondolom, elegendőek ahhoz, hogy szubjektíve is megokoljam, mért éppen az Ecetet és Arankát tűzöm tollhegyre. Mert ez az a Mű, amely mindenféle bonyolult következmények nélkül maró gúnyral leönthető.

Igy hát, amint ígértem, rátérek a nyílt és kemény bírálatra. Felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy az Ecet és Aranka teli volt olyasmikkel, hogy indokolatlanul dalra fakadtak a szereplők, ami tűrhetetlen, hiszen ez nem volt opera vagy operett, ahol bárki csakúgy énekelve értekezhet. Továbbá micsoda marhaság az, hogy egy kémhistóriát figuráznak ki bárgyún, nem úgy, mint mondjuk Rejtő Jenő, aki-ről ugyan még P. Howard korábban szintén azt mond-

ták, hogy bárgyú, de azóta közkinccsé vált, és joggal, holott az Ecet és Aranka nem fog közkinccsé válni, ugyancsak joggal. Továbbá a produkció nevetséges figurákat vonultat fel, akik nem jellemzőek épülő-szépülő valóságunkra, mert nálunk nincsen ostoba és csalfa menyasszony, korlátolt sportoló és nősóvár honvéd, hogy csak ennyit mondjak. Ebből a szempontból a legkevesebb, amit jó ízlés és tapintat szükségessé tett volna, az, hogy a történet játszódjék mondjuk Amerikában és írják is amerikaiak.

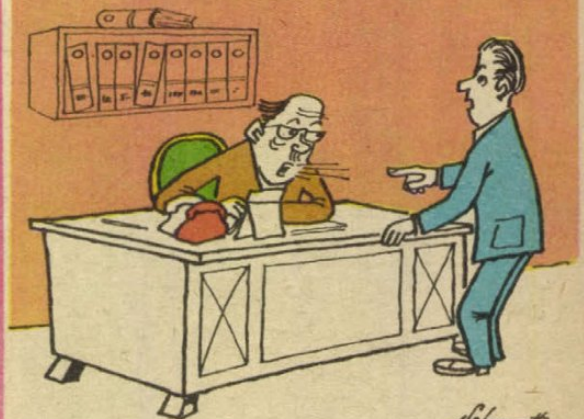
Továbbá vagyok még bátor kijelenteni, hogy az ecet az savanyú és az aranka az gyomnövény és aki nekitámaszkodik a falnak, mint azt a produkció sugallta, annak ruháját tisztítóba kell adni, holott a Patyolat amúgyis túlterhelt, így a javaslat nyilvánvalóan ellentmond a párt és a kormány takarékoskosságra vonatkozó felhívásának.

Gombó Pál

ADAKOZÁS

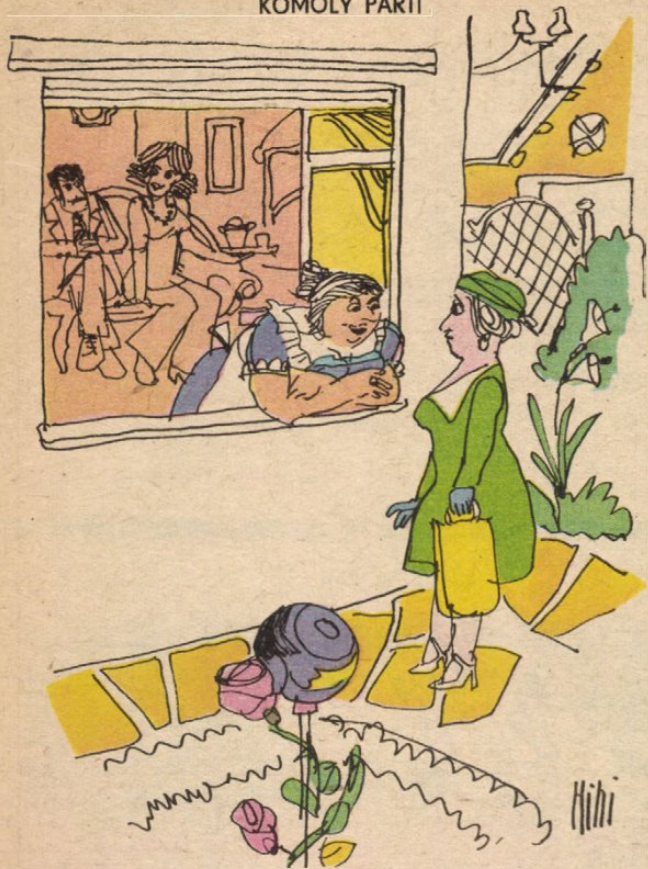

HIVATAL

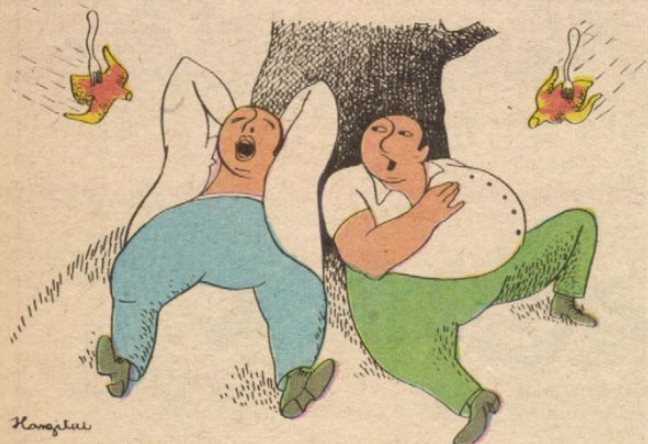
— Maga szerint én bürokrata vagyok? Kérem, adja ezt be írásban, négy példányban...

KOMOLY PARTI

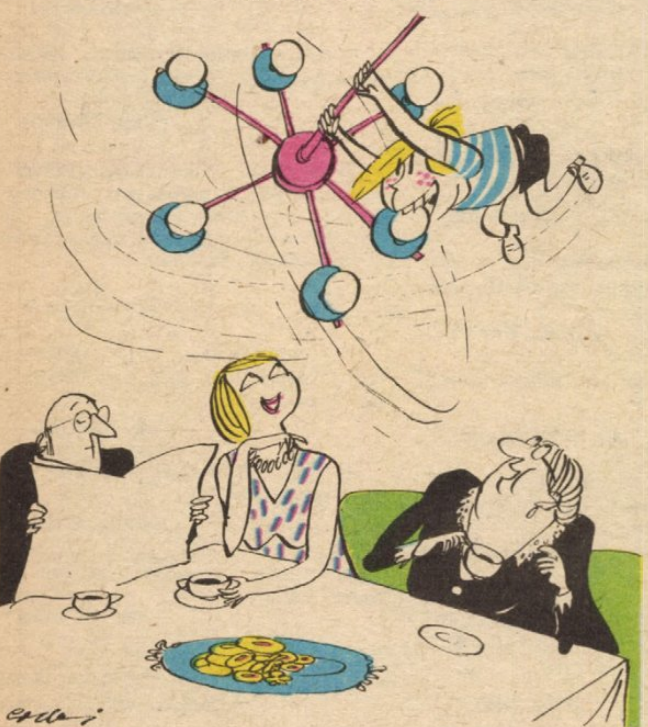
— A vőm nem iszik, nem dohányzik, nem építkezik...

ELDORADO

— Felháborító, milyen kicsik az adagok!

FEJLŐDŐ SZERVEZET

— Vitaminéhes a gyerek, azért rája a körtét...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Azért hívtam. Kovács kartárs, hogy megkérdezzem: jól bírja-e a forróságot, képes-e fullasztó hőségben, tűző napsütésben a szabadban tartózkodni?

— Hova gondol, főnök kartárs, ezt nem bírnám ki...

— Helyes. Akkor maga decemberben megy szabadságra...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXVI.)

„Ki vagy te rém? Nem téged hívtalak”

(Madách)

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

HOL, MIKOR, HOGYAN, KINEK ÉS MIÉRT SZERVEZZÜNK TÖMEGSPORTOT?

A sajtó sokoldalú felvilágosító munkájának eredményeképpen ma már mindenki megérthette, hogy rendszeres és kiadós testmozgás nélkül nincs egészség, nincs hosszú élet. A lustaság viszont bűnbe visz, de ez még hagyján, mert sokkal nagyobb baj, hogy adott esetben csúf nyavalyákhoz is vezethet. Am a felismeréstől a cselekvésig hosszú az út.

— Ertsük meg — mondta egy lelkes apostol —, a napi testedzés éppoly szerves része az életnek, mint például az, hogy naponta mossuk a fogunkat.

Az okos szó néhol meglepő eredményre vezetett. Egyesek — csak, hogy ne kelljen moccanniok — azóta a fogukat sem mosák.

Addig is, amíg a tudat kiformalódik, alábbiakban néhány csálhatatlan módszert ajánlunk a legfontosabb és legegészségesebb sportágak elterjesztésére.

Atlétika

A zöld területek közepén működő forgó öntözőszerszámokat úgy kell elhelyezni, hogy a lödülő vízsugár a járdát is érje. Az orvul nyakába zúduló víztömeg velőtrázó sikolyra és szilaj távolugrásra készíti a gyanútlan járókelőt. A szerkesztők ügyes csoportosításával elérhetjük, hogy a gyalogos előző ugrása után még földet se érjen, amikor máris a füle közé csordít a következő vízsugár. A járókelő ily módon körülugrandozhatja és körülvisítozhatja az egész háztömböt, miáltal nemcsak hasznos testgyakorlathoz jut, hanem hangszálait is határozottan fejleszti.

Célgimnasztika

A gerinc hajlékonyságát fokozza és a derékra rakódó zsírpárnákat fogyasztja a következő egyszerű gyakorlat. A közutak járdájára, mintegy méterenként tízforintos érmeiket helyezünk el. A gyalogos természetesen lehajol ezekért a csinos fémtárgyakért. Ez a módszer már egy rövid, tíz kilométeres távon kerekén tízezer mély törzshajlítást jelent, miközben a tömegsportolónak a felgyülemelő érmeiket is cipelnie kell. Minthogy legdrágább kincsünk az egészség, a járókelő céljához érve könnyű szívvel adja át érmeit az ott elhelyezett szervnek, újból való elhelyezés végett.

Kocogás

Az egészségügyi futás fel-lendítésére tösgyökeres magyar módszert ajánlunk. A játékmester kora reggel kitalál egy zaftos pletykát és szigorú titoktartás terhe mellett átadja az első kocogónak. A titok óre most rohanni kezd és meg sem áll, amíg a pletykát legalább két sporttársának tovább nem adta. Most már ők futnak tovább. A pletykastaféta módszerével huszonnégy óra leforgása alatt hazánk valamennyi polgára heves futásra készíthető, ami főnyeremény. Hátránya, hogy a játékmesternek másnapra új pletykát kell kitalálnia, de ez — a honi szokásokat figyelembe véve — nem jelenthet akadályt.

Természetjárás

A módfelett egészséges sportág elterjesztésére decentralizálni kell a legforgalmasabb hivatalokat. Helyezzük az információs irodát Pilisszentkeresztre, az iktatót Bakonypölkésre, az ügyintézészt Gellénházára, a reklamációt Szatmárcsere-kére. A vetélkedés a kockadobásos társasjátékok szabályai szerint folyik. Aki kétszer hatot dob, az benősiülhet a főosztályvezető családjába és ügye ezzel egy életre elintéződött. Aki eljut a panaszírodára (Kemenesszentpéter), annak már nincs több dobása. Aktáját sosem intézik el, viszont jól szolgálta egészségét és megismerkedett hazánk legszebb tájaival.

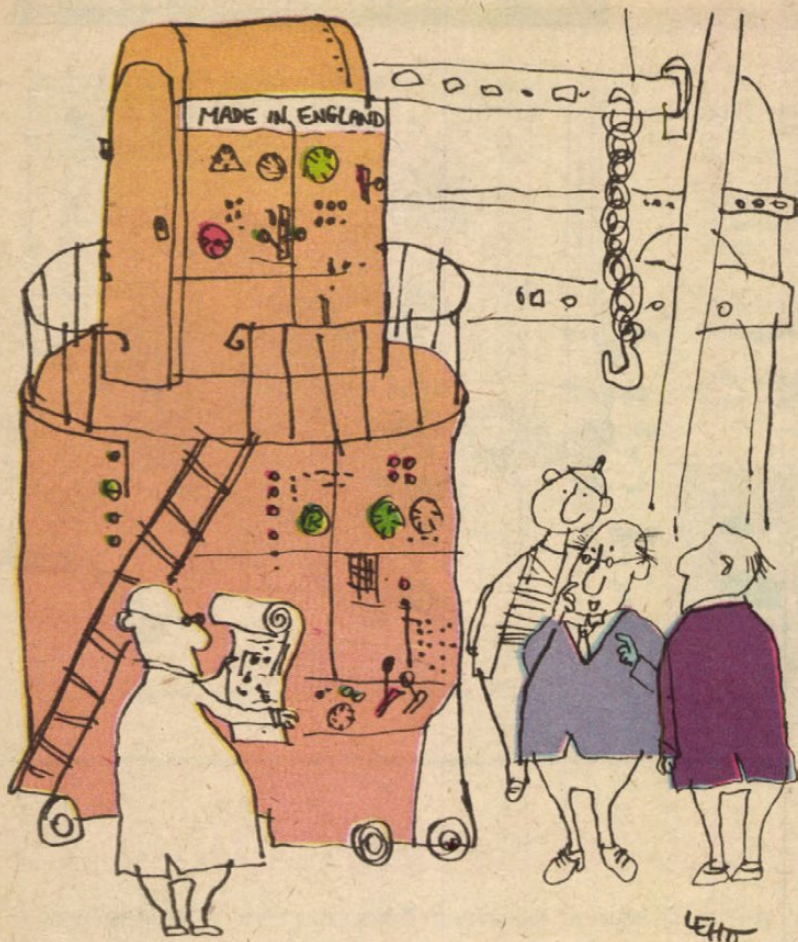
Úszás

E csodálatos sportág népszerűsítésére be kell vezetni a zsák-bamacskahajók intézményét. Amikor a sétahajó Felsőgöd felségvizeire ér, megszólal a hangszóró és a kapitány bejelenti:

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim. Következik a nap meglepetése. Levétjük önöknek a televízió műsorából az „Egy óra IRÓnia” című kacagtató produkciót.

Ere a vezényszóra az utasok átvetik magukat a hajó korlátján és vad úszással menekülnek. Biztonsági okokból nem árt az üres filmdobozokat is utánuk hajítani. Ha valamelyikük nem tud úszni, legyen miben megkapaszkodnia.

Ha véletlenül a film is a dobozban maradt, az sem tragédia.

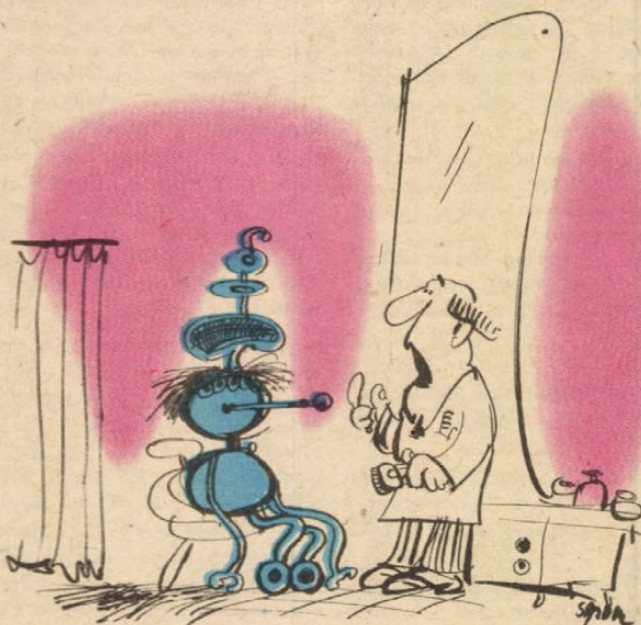

– Olyan ismerős ez a gép! Nincs már nekünk egy ilyen valahol a raktárban?

MARSLAKO

– Nem érti a kedves vendég? Bé, mint borral való!

PERSPEKTIVA

A MEGBÍZHATÓSÁG DICSÉRETE

Mit nagyon szeretnél, gyakran egyre késik. Vajon, talán, ugyan, mikor, miért, hogyan: ilyen és efféle kérdés van számtalan. Ezek a szavacskák jól eszedbe vésik: sok az életben az, ami bizonytalan.

Értékeljük hát a megbízható márkát! Ami hamarabb is jön, mint ahogy várták, amiket az ember bizonyosra vehet, amire biztosan számítani lehet! Ilyen megbízhatók például a számlák.

Rozsly György

PESTI ÉLETKEP

– Egy évig felül kell járnunk, ha aluljárót akarunk

KRISTÁLYOK

Asszonyok nélkül talán rossz szagú kannibálok volnánk mindmáig.

(Voltaire)

Az asszony olyan, mint az orvos: az ember kikel ellene s mégis rászorul.

(Kisfaludy Károly)

Könnyebb meghalni egy szeretett nőért, mint együtt élni vele.

(Byron)

Vannak nők, kiknek, midőn vénülnek, a nyelvök ifjodik.

(Szigligeti)

Az asszony ragaszkodása a férfihoz olyan, mint a rendőr ragaszkodása foglyához.

(G. B. Shaw)

Sok pénzt költött nőkre, hogy férfinak nézzék.

(E. Hemingway)

Mások számára oroszlán, az én számomra bárány! Ilyennek akarja a nő a férfit.

(Mantegazza)

Valósággal tragikus látvány az olyan ember, akinek egzisztenciája értelmességre van alapítva, és nincs hozzá elég esze.

(Füst Milán)

Rosszat magáról az ember szívesebben mond, mint hall.

(La Rochefoucauld)

Bölcs Salamon is csak addig volt bölcs, ameddig a kalamárisa mellett ült.

(Gárdonyi)

A pesszimisták szerint: a becsületesség legtöbbször hormonzavar.

(Vizy Dániel)

Ne legyen előadásunk túlságosan világos. A legtöbben nem becsülik azt, amit megértenek, de annál jobban imponál nekik, amit nem tudnak fölfogni.

(B. Gracian)

Az ostobáknak nagy előnyük, hogy mindenütt találunk magukhoz hasonlókat.

(A. Maurois)

Az emberek mindig gyűlölik azt, akit megbántottak.

(Galsworthy)

Jaj neked, ha minden ember jót mond rólad!

(A. Camus)

(Vasvári József idézetgyűjteményéből)

Megkérdeztük rajzolóinkat: KIVEL KÖTNÉNEK ÉRDEKHÁZASSÁGOT?

Lehoczki István:

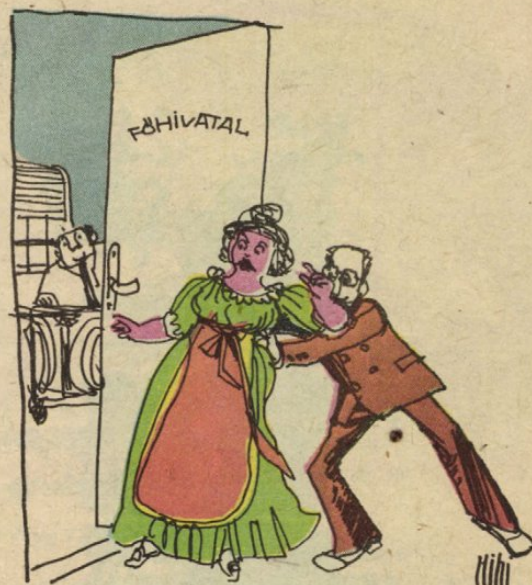
– Már megkötöttem.

Pülöp György:

– Ilyen méltatlanságot feltételezni rólam? És különben is, tudnak valakit ajánlani?

Hegedüs István:

– A szókimondó asszonysággal.

Brenner György:

– Mancikával, aki halálra nevette magát a rajzaimon.

Endrődi István:

– Lucretia Borgiaival, mert szeretem a jó házikosztot.

Vasvári Anna:

– Jackie Kennedy következő férjével.

Sajdik Ferenc:

– A vasorrú bábával. Biztosan van egy-két hétvégi telke az óperenciás tenger partján...

Szűr-Szabó József:

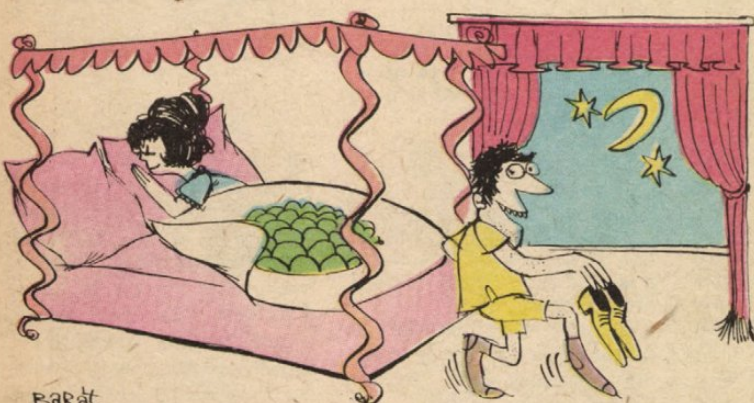
– Iluskával, de nem a szegénnyel, amikor még mosott, hanem amikor tündérlánynő lett...

Tót Gyula:

– Egy bajnoknővel.

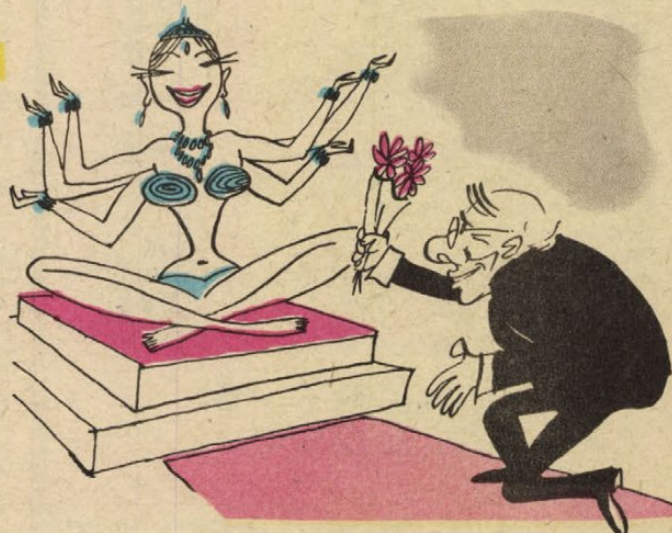
Barát József:

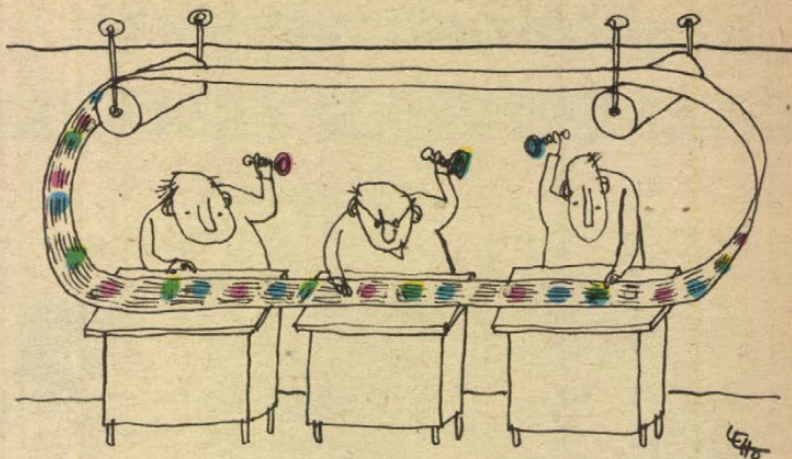
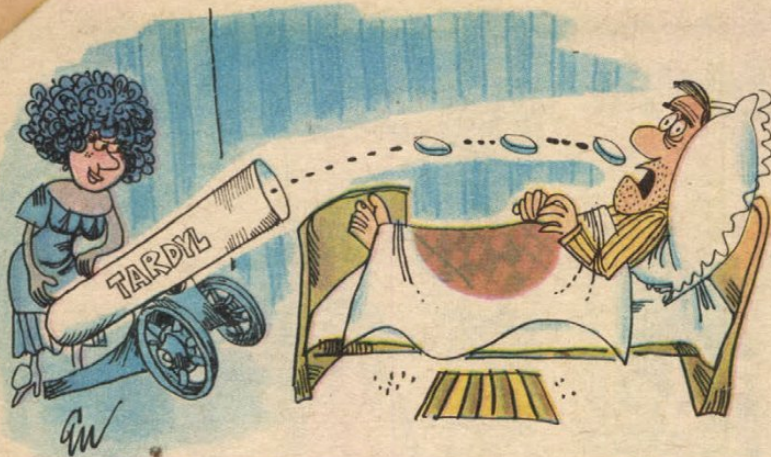

– Csipkerózsikával.

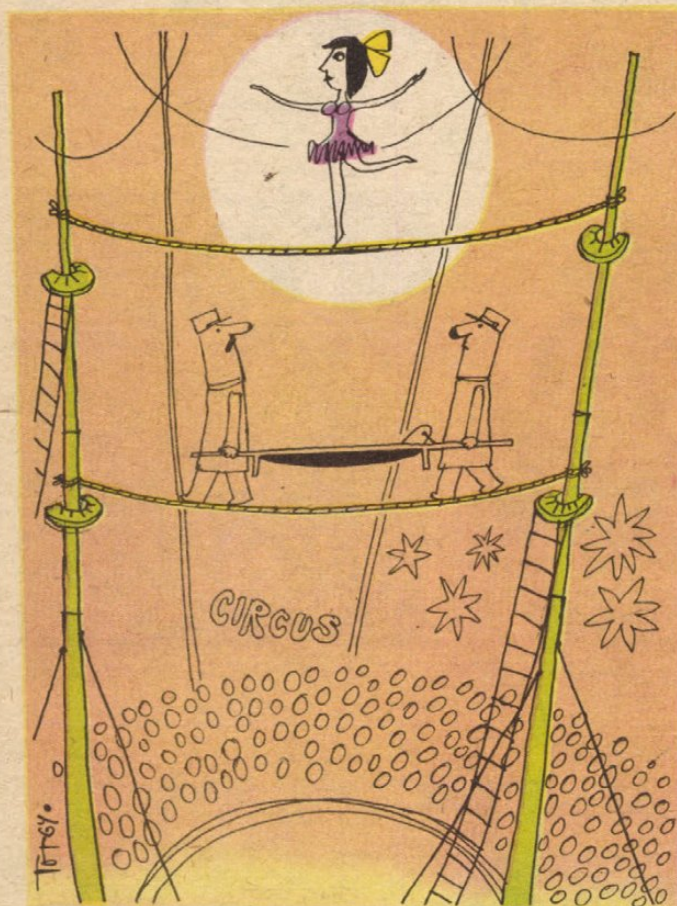
Erdei Sándor:

– Siva istennővel, aki nem csupán isteni nő, de a hát dolgos keze sem megvetendő.

BALESETVÉDELEM

HORROR

Kovács Jenőt, aki ez évben aranykoszorus törzsgárdatag lett a munkahelyén, a Beszerelő Vállalatnál, jutalmul, többek között, feleségével beutalták a vállalat balatonharácsi üdülőjébe, főszezonban, két hétre.

Este nyolc óra volt, az első nap Balatonharácson. A legkellemesebb balatoni este, langymeleg, felhőtlen. Túl voltak már a hivatalos programokon, megvolt a szobájuk, helyük az ebédlőben, túl voltak az ismerkedési esten is. Kovács Jenőnek nem volt még kedve pihenőre térni.

— Sétáljunk egyet a környéken! — ajánlotta a feleségének.

— Menjél csak — mondta a házasságukban gyémántjelvényt elért felesége, Renáta. — Én a szobába megyek inkább, fáradt vagyok. Te csak menjél!

Jenő először az üdülő nagy kertjében sétált, leballagott a vízpartra, azután a kerítésen belül körbekanyarodott az üdülő kapuja felé. Cigányzene szűrődött a közelből, Jenő — becsukva maga mögött az üdülő rácsos kapuját — elindult a zene irányába. De még el sem engedte az üdülő — kapuját, elfeketedt előtte minden! Egy zsák repült a fejére, Kovács tehetetlenül vergődött, védekezni próbált, miközben elvesztette egyensúlyát és elvágódott a földön. Az ismeretlen támadó most vonszolni kezdte a földön, ismeretlen irányba, majd csend lett körülötte. Futó ládbogást, egy papucs csattogását vélte hallani Kovács a zsákból. Nagy késervesen kiszabadította magát, lihegve felállt és körülnézett. Az üdülőjük kertjében volt, a szobájuk alatt, egy virágágyáson.

Az átélt izgalomtól Kovács Jenőnek a keze-lába is remegett, nagysokára szedte össze magát. Termé-

szetesen nem volt kedve a további sétára, szobájába vonszolta magát és kimerülten esett az ágyába. Felesége, Renáta, mélyen, békésen aludt a másik ágyon, fel sem ébredt. Kovács elhatározta, hogy az éjszakai támadásról említést sem tesz az asszony-nak, hogy halálra ne rémítse.

Másnap délelőttre Kovács egy kissé magához tért. Alighanem összetévesztették valakivel a ső-

a Balaton vizében megmosta az arcát. Feleségét fedezte fel nem messze; egy nyugágyban pihent, arcát a nap felé fordítva. Mosolyogva, kissé csodálkozva nyitotta Kovács Jenőre a szemét:

— Már visszajöttél?

— Meggondoltam magam — motyogta Jenő. — Inkább ne menjünk el sehová. Olyan kellemes itt a kertben.

— Igazad van! — felelte Renáta. — Nekem nem hiányzik az a kirándulás. Miért is mennénk ki az üdülőből!?

Kovács Jenő még egyszer megpróbálta elhagyni

tétben — gondolta át az esti kalandját — talán ostoba tréfa áldozata lett. Nem kell rá gondolnia többet.

— Kirándulhatnánk hajóval, Badacsonyba! — ajánlotta délből a feleségének. — Mit szólsz hozzá?

— Ha kedved van rá! — felelte Renáta. — Elmégy hajójegyvet venni? Én addig kiülök a nyugágyba!

— Csak napozzál, szívem — bölintott Jenő. — Én kísértélok a kikötőbe, körülnézek, megveszem a hajójegyvet.

Kovács Jenő kilépett az üdülő kertjének kapuján, amikor egy kendőt szorítottak az arca elé: csípős, átható illat áradt a kendőből, Kovács még felismerte a kloroform szagát, többre nem emlékezett.

Amikor magához tért, a pázsiton feküdt, ugyanott, ahol tegnap este találta magát, kiszabadulva a zsákból. Rogyadozó léptekkel indult a part felé,

a Beszerelő Vállalat üdülőjének kertjét. Egy gumimatracon ringatózva, a víz felől közelítette meg Balatonharács központi üdülő- és vendéglátó-centrumát, amikor a gumimatráról a vízbe rántották, fejét a víz alatt tartva, míg eszméletét veszítette. A pázsiton tért magához, szobájuk ablaka alatt.

Többé nem próbálkozott azzal, hogy kimerészkedjen az üdülő területéről.

— Alig költöttünk valamit a két hét alatt — mesélte Renáta a mamának, már otthon, a lakásukban. — Jenőnél eleinte egy kissé erőszakosan kellett fellépnem, hogy ne menjen el az üdülőből. Hiszen tudod, mama, hogy a vállalati beutalás szinte ingyen van, de kimozdulni onnan, kész leégés!

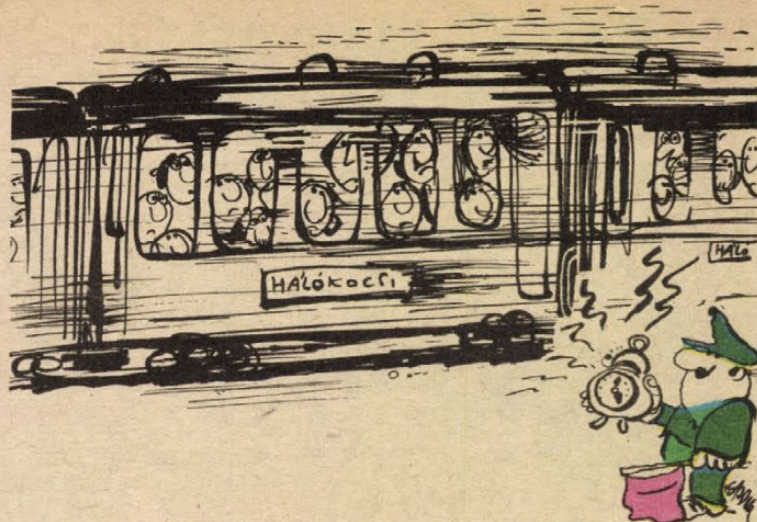
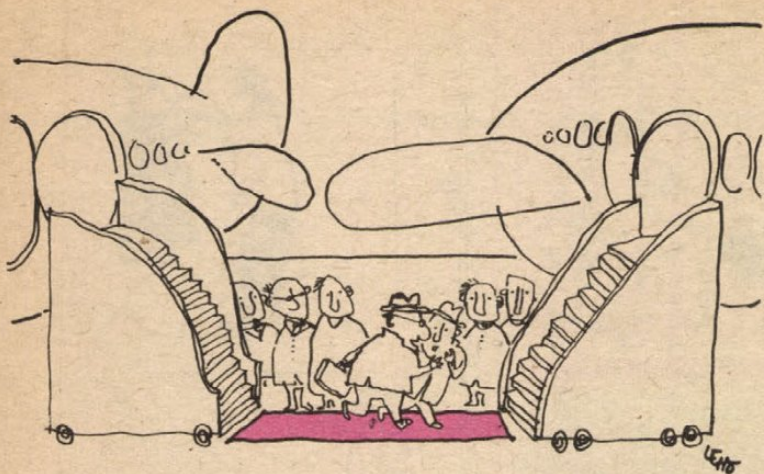
Somogyi Pál

AZ ÚJ CIPŐ

Hó elején gazdag lettem
S új, fátyos cipőt vettem,
Este ágyam mellé tettem,
Elbűvölten nézegettem.
Jött az elragadó reggel,
Elindultam emelt fejjel,
Ruganyosan szép léptekkel,
Cipőbebújt reményekkel.
Am egyszerre szűrt, égetett
És szegény talpam szenvedett,
Bús szememben könny rejtezett,
Mert patám nőtt, míg este lett!
Sötétedés után halkan,
Mint a Hold, csak lopakodtam,
Cipőtlen volt már a talpam,
Új cipőim zsebre dugtam.
Másnap reggel visszavettem,
Amelyiket megvettem,
Az újat meg elrejtettem
Mérhetetlen szegénységben.

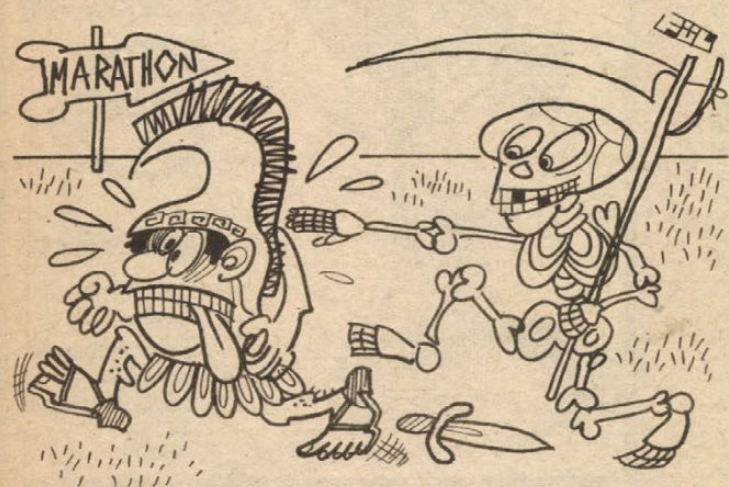
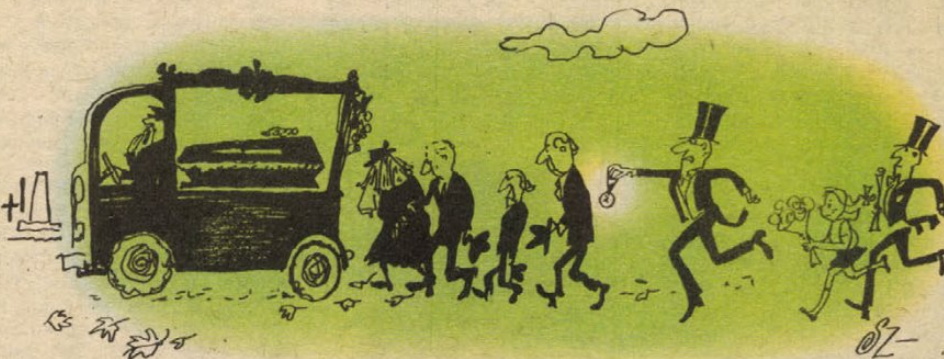
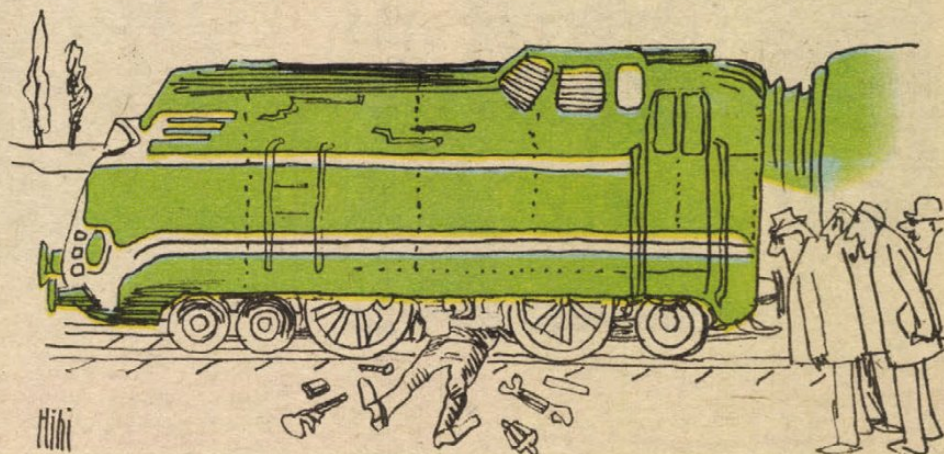
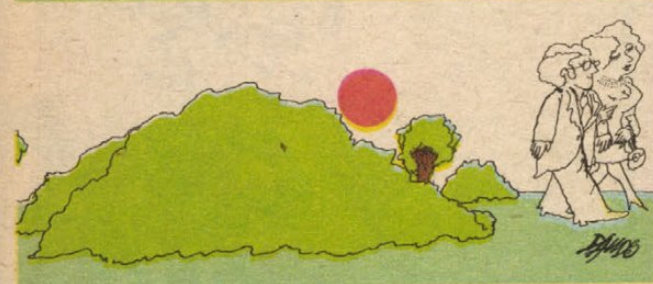
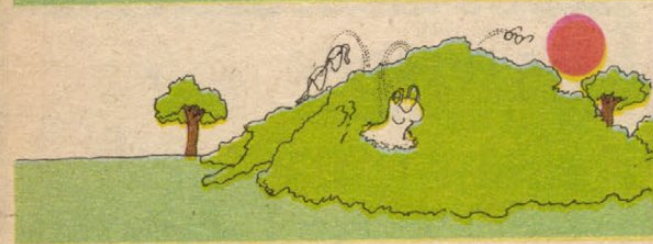
Gomola György

EXPRESSZ

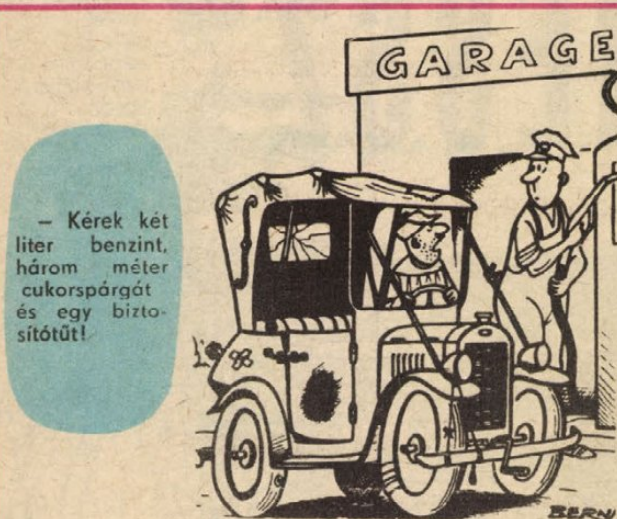
LEHOCZKI
SAJDIK
DALLOS
HEGEDŰS
SZŰR-SZABÓ
FÜLÖP
BALAZS-PIRI

IMPORT HUMOR

— Most, hogy már a feleségem vagy, igazán megnézhetnéd végre a bélyegalbumomat!

— Kérek két liter benzint, három méter cukorspórgót és egy biztosítót!

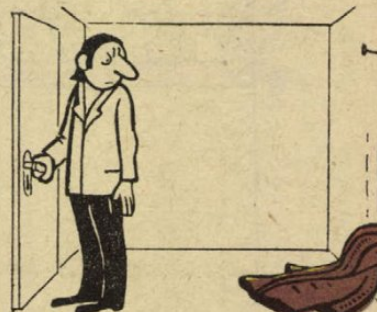
A CSAPDA

STOP

— Engem bezzeg sohasem szorít magához ilyen erősen!

TÜRELMETLEN EMBER

ÖNVALLOMÁSOK A NAGYSZÜLŐKRŐL

Sokféle tünettel, jelenséggel lehetne korunkat jellemezni, ezek közül egy: a nagyszülők, szülők foglalkozása, hajdanvolt ténykedéseik vajmi kevésbé érdeklik a mai fiatalokat. Ásítognak, ha véletlenül hallják, amint a nagymama a másik nagymamának azt mondja: „Igaz, hogy a Boros fiú egy Sörös lányt vett feleségül?”

„Hol is dolgoznak Zoli szülei?” — kérdeztem legkisebb fiamat, amikor nevezett barátja már évek óta járt hozzájuk. „Fogalmam sincs róla!” — hangzott a lakonikus válasz.

Leányom viszont, középiskolai legjobb barátnőjének szüleirol ennél többet közölt: „Anyukája mindig fáradt, apukája mindig ideges. Ennyit tudok róluk.”

Ezután nem is lepődtem meg, amikor Panni, az én barátnőm közölte velem: férjhez megy a lánya. „És mit csinál a férjje?” — kérdeztem. „Egyetemista, ösztöndíjas, nálunk foglak lakni.” „És mit dolgoznak a fiú szülei?” „Te... nem is tudom” — így Panni. „Olyan hirtelen jött az egész... Erről még nem is beszélünk...”

Fentiek ismeretében csodálkozva olvasgatom irodalmi folyóiratunk hasábjain ismert írók „vallomásait”. Minthogy e vallomások terjedelme korláto-

zott, az író csecsemőkori, iskolai és szülei fotóival együtt sem igen haladja meg a 10–15 oldalt — egyre nagyobb méltatlankodással tapasztalom, hogy a maradék kevéske helyet jelzett írók — szüleikre és nagyszüleikre pazarolják. A helyett, hogy annak

rendje és módja szerint kitérülköznének, és közölnék, hogy például hány dekával gyarapodtak naponta csecsemőkoriukban, mikor lopták az első cseresznyét s az első csókot, mit tartanak a fehérneműfiókjukban, mit fogyasztanak reggelire és mi a kedvenc kártyajátékuk, többnyire epikus leírásokba bocsátkoznak a tiszteltreméltó, még élő, vagy már elhunyt szülők és nagyszülők viselt dolgairól.

Emlékszem: mennyire megnőtt az önbizalmam,

amikor egy nagy írónk, saját íróasztalával kapcsolatos „vallomását” olvastam. Mindaddig ugyanis azt hittem, titkolnivaló, hogy jómagam az íróasztalom írásra ügyszólván soha, ellenben mindentéle kácatok tárolására használok. És íme, megtudtam, hogy nagy írónk is szappant, zsi-neget, gyertyavéget, ceruzacsonkat és más ritkaságokat őriz íróasztalának kulccsal zárható fiókjaiban. Nos, ilyen ingyencsége helyett kapom mostanában a kedves nagyszülőket. És, ha még az író és a szülők kapcsolatáról értesülnék! De nem! Többnyire régmúlt idők régmúlt szokásait írják le. Amelyek talán érdekesek lehetnének, de több száz oldalas műben. De 10–15 oldalon egyfolytában azon bosszankodom, miről maradok le, milyen életanyagot szorít ki — az íróról —, például a nagypapa második házassága. Legutóbb is, kedvenc íróm gyermekének fényképét láthattam ugyan vallomásában, de a gyermek anyjáról — egy szót sem. Dédapjáról annál többet. Lehetséges, hogy e közlések tartalma attól függ, milyen régi okiratok, feljegyzések, levelek, születési bizonyítványok és más ereklyék élték át az idők viharát s maradtak meg az író birtokában?

Pongrácz Zsuzsa

HIRDETÉS

Színesben minden szebb!

EZT NEZHETI SZÍNESBEN IS

COLOR SZTÁR

SZÍNES TELEVÍZIÓ

ÁRA: 19 000 Ft

OTP-hitelre is kapható:

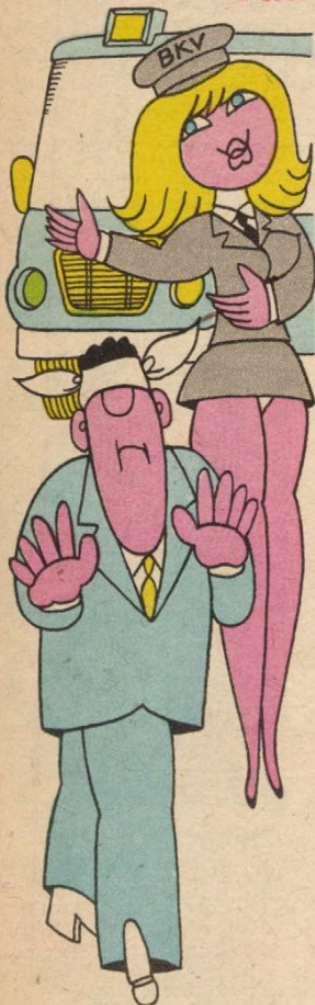
20% előleggel 12 havi,

30% előleggel 18 havi

részletre

NE TALÁLOMRA
VÁLASSZON...

...MUNKAHELYET! OLVASSA EL FELHÍVÁSUNKAT:

A Budapesti Közlekedési Vállalat felvesz tehergépkocsik, cél- és munkagépek vezetésére

tehergépjármű-vezetőket
valamint 18 éves kortól
férfiakat és nőket

járműkísérőnek, vámőrnek,
felzárórnak, peronőrnek
és egyéb földi szolgálati
munkakörbe,

férfiakat fékezőnek, kocsi-
csatolónak, matróznak és
hajómotorkezelőnek

Felvesszünk továbbá férfiakat
és nőket menetirányítói és
jeggyellenőri munkakörbe, a
szükséges vállalati tanfolyam
elvégzése után. A felvételnél
előnyben részesülnek a fiatalok
és a középszintű végzettségűek.
Bérezés a kiképzési idő
alatt is a kollektív szerződés
szerint. Téli és nyári egyen-
ruha-ellátásról gondoskodunk.
Minden dolgozónk és család-
tagja a BKV menetrendszerű
járataira díjtalan utazási iga-
zolványt kap.

Jelentkezés:

Budapest VII., Kertész u. 16.
földszint 64.,
és a vállalat valamennyi
telephelyén

HIRDETÉS

HIRDETÉS

HIRDETÉS

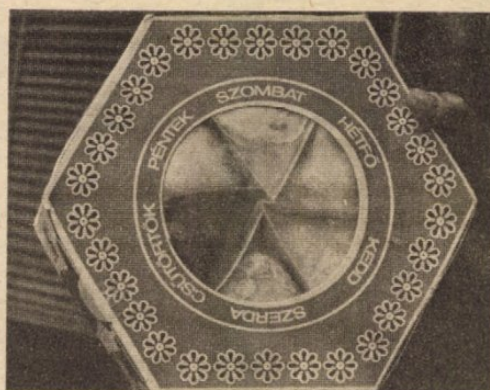
HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGAR

Az Akácfa utca neonbetűs hódolata Makszim Gorkij előtt. Könyvnapon különösen aktuális.

(Mertz Loránd felvétele)

A dobozban
hat finom és
könnyű kis női
bugyogót talál a
vásárló. Minden
hétköznapra
egyet-egyet. A
vasárnap nyil-
ván a kikapeso-
lódásé.

(Jusztin Tibor
felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsök-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábkon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Es ajánlhatnánk holnapra esetleg egy röpgyűlést?

(A Soroksári úton fotózta P. L., budapesti olvasónk)

SZEP KIS MUNKAFIGYELEM

— Nézzetek csak, azt a könnyű rudat két ember viszi!...

VENDEGLŐI NEZETELTÉRÉS

— Melyiküknek számitsam fel a konykót?

ISMERKEDÉS A METRÓN

Utazom a metróra a
Déli felé.

Az Astóriánál föl-
száll egy lány. Csinos
és álmos. Az előbbi
az bizonyítja, hogy a
férfiszemek csak úgy
tapadnak rá; az utób-
bit, hogy amint leül,
a feje előrebukik, bő-
biskol.

A Kossuth térnél
belép a kocsiba egy
ifjú. Kicsit' körül-
néz, aztán megindul egye-
nest a szunyókáló csi-
noshoz. Megáll előtte,
és nézi.

A lány megérzi a
fiú tekintetét, fölpi-
slog rá.

— Álmos vagy, ki-
csi? — kérdezi az
ifjú.

— Áhá! — bölint a
lány, miután gyors
tekintettel „értékelte”
a kérdezőt.

— Hol kell le-
szállnod?

— A Moszkván.

— Szunyálj nyu-
godtan, majd szólok.

— Kösz! — mondja
a lány mosolyogva, de
esze ágában sincs
„szunyálni”.

Épp ellenkezőleg.
Égészen fölébred.

A Moszkva téri
megállóban már
együtt lépnek ki a
kocsiból, a mozgólé-
pcsőn pedig kéz a kéz-
ben váll a vállhoz si-
mulva állnak. „En Ica
vagyok” — hallom a
lányt, „En meg Zsolt”
mondja a fiút, de nem
fognak kezét.
Mögöttük állók, csak
nézem őket.

Tetszenek „emlé-
kezni, kedves korom-
beliek, hogy nekünk
bezzeg két pengőért
belépőt kellett váltá-
nunk a tánciskolába
ahhoz, hogy egy is-
meretlen lányt forrón
magunkhoz szorít-
hassunk?

Ma pedig elég egy
villamosbérlet. Igaz,
hogy forró szorítás
nincs. Egyelőre.

(Sólyom)

SOUVENIR

Két hete tértem haza külföldről. Nyaralásomból. Szerény pénzü magyar turista lévén, alaposan meg kellett gondolnom, mit vásárolok. Amikor átléptem a határt, a bőröndöm mégis tele volt apró ajándékokkal. Viszonznom kellett kollégáim, rokonaim figyelmeségét.

Csempei az utókalkulációból tavaly Oslóban járt, hozott nekem egy csomag eredeti norvég biztosítót. Azok aztán tudnak biztosítót készíteni! Én viszont tíz deka pemetefű cukorkát vittem neki. Hiába, a külföldi pemetecukorkának nincsen párja. Drobák a könyvelésből luxemburgi szódabikarbónát ajándékozott nekem. Azóta is várom, hogy gyomorégésem legyen és kipróbálhassam a csodaszert. Természetesen nem feledkezhettem meg új, bájos titkárnőkről. Debrői Hárs Lidiáról, aki két éve Törökországban járt és Isztambulból tíz darab befőttesüveg-gumit nyújtott át kedves mosollyal. Ő egy darab tyúkszemtapaszt kapott, minthogy régóta panaszkodik fájós lábaira. Portásunk, Nyékládházi Lajos bácsi, egy üveg eredeti joghurtot hozott nekem Várnából, amit én egy szép zöld színű radírral viszonztam. Milyen öröm lesz Lajos bácsinak a hosszú téli estéken radírozni! Szobatársam, Mord Ottó, egy doboz valódi japán gyufát vásárolt nekem Osakában, én viszont egy pár halványlila cipőfűzővel viszonztam a kedveségét. A bérelszámolóból Zámori Z. Emília lengyelországi társasutazásáról hazatérve, egy darab g-moll hangolású cimbalomhúrt hozott nekem a gyönyörű Krakkóból. Cimbal-

mom nincs, de Emília tudja, hogy muzikális ember vagyok. Cserébe öt deka első osztályú madáreledelt vittem neki. Tudom, hogy Emíliának nincs madara, de kedveli a búbosbankákat. Juli néni, a takarítónőnk, három éve Amerikában üdült, ahol a fia jó nevű kidobó-ember egy Las Vegas-i mulatóban. Juli néni két darab reprezentatív kiállítású papírzsebkendőt hozott nekem

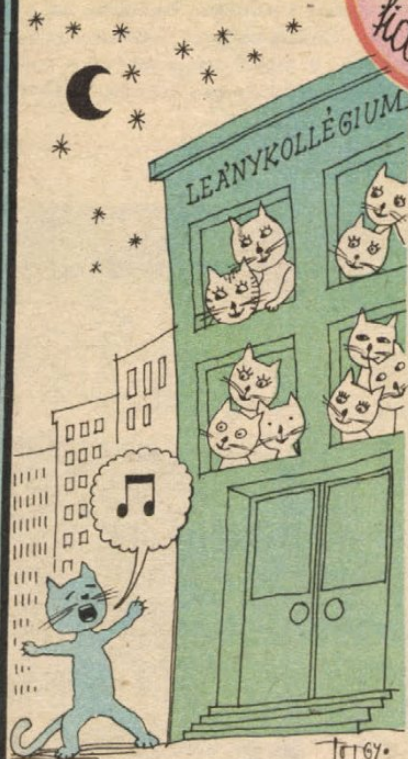

ajándékba. Neki egy csomag színes konfettit nyújtottam át. Imádja a farsangi táncmulatságokat.

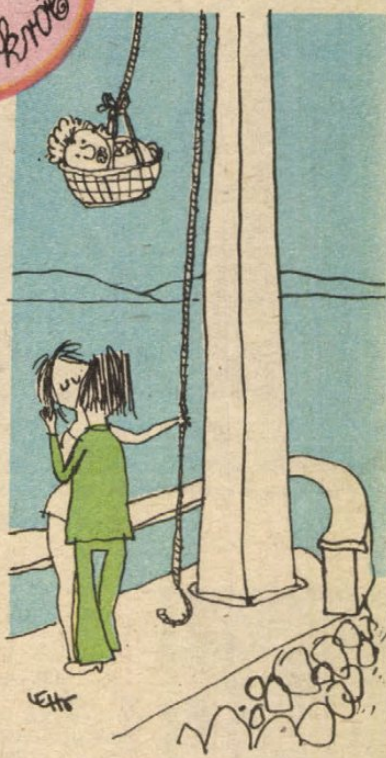
Minden kollégának, szomszédnak, ismerősnek, a házmasternek, a postásnak, a gázóra-leolvasónak, a sarki újságárusnak hoztam valami apró ajándékot. Összesen 135 embernek szereztem örömet figyelmességemmel. Külföldről az ember nem érkezhet meg üres kézzel. Egyvalakiről feledkeztem meg csupán. Az illető két hete nem beszél velem, s ha meglát az utcán, átmegy a túlsó oldalra. Ő a feleségem. De hát az én fejem sem káptalan...

Galampos Szilveszter

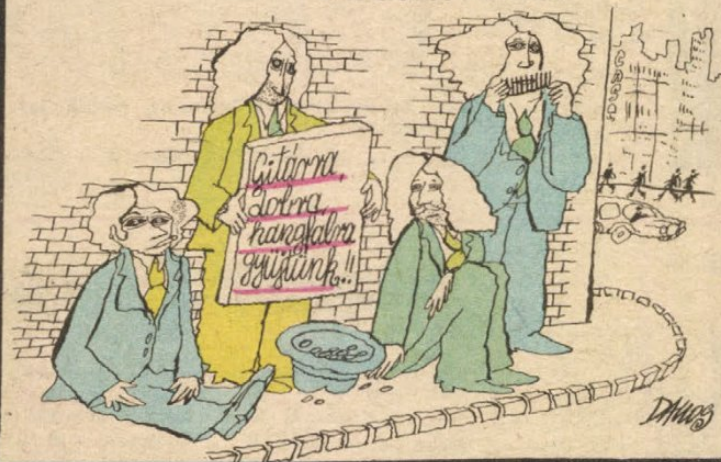
NYARI SZERENAD

FIATAL HÁZASOK

AMBICIOZUS FIATALOK

HATHA VALAKI NEM ISMERI...

A farmer és a fia nagyon lusta. Egy-szer, ebéd után, az apa így szólt a fiához:

— Nézz már ki: milyen az idő?

Mire a fiú:

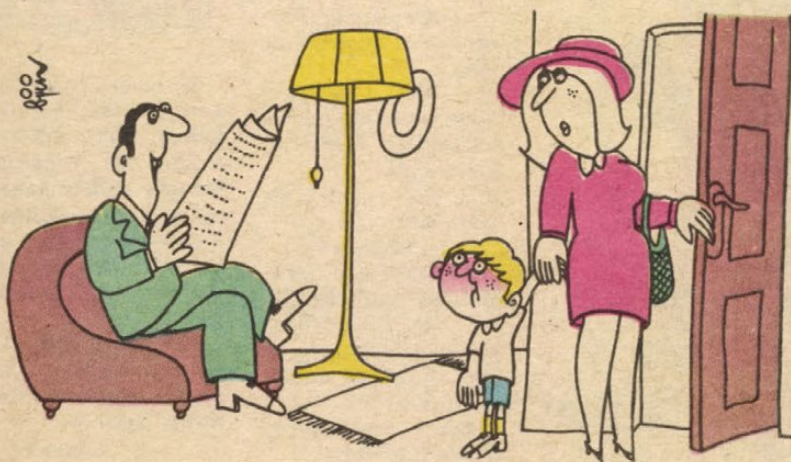
— Inkább hívd be a kutyát és tapogasd meg, hogy nedves-e a szőre?

A nézőtér teljesen üres. Az igazgató odaszól a szerzőhöz:

— A közönségnek nem tetszik a darab.

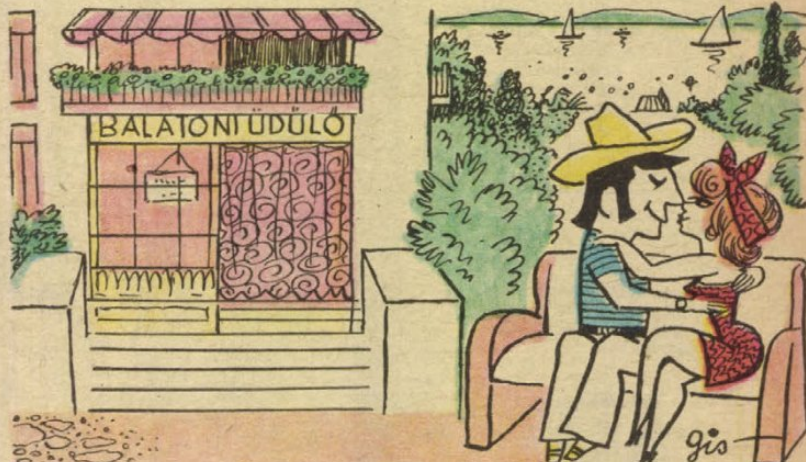
— Honnan tudja? — kérdezi a szerző. — Hiszen nincs is közönség...

CSALODOTT GYEREK

— Nos, mi volt az óvodában, kislám?
— Tömeg...

ÖSZINTESÉG

— Örökké fogsz szeretni?
— A beutalás csak két hétre szól...

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KISSINGER ÉS PELÉ

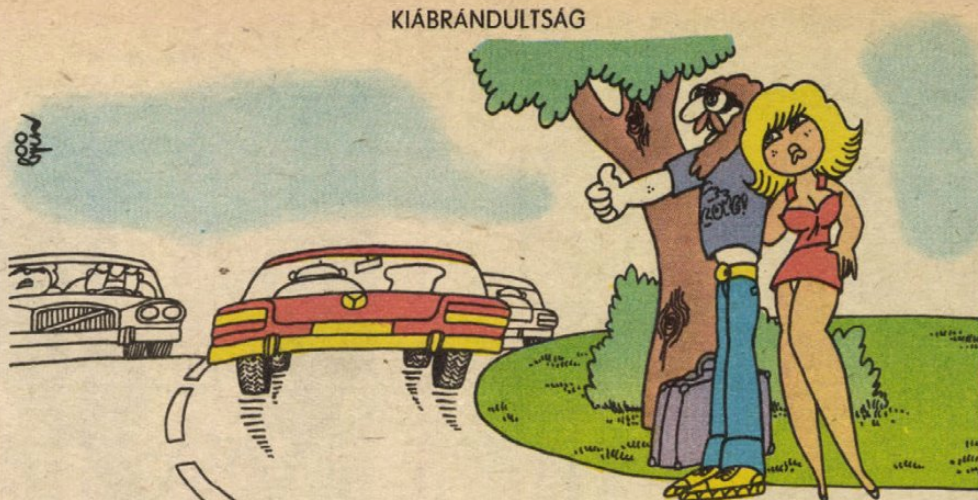
Pelé, a nyugalomba vonult világhírű brazil labdarúgó-csillag az Egyesült Államokba költözik. Most tárgyal egy hétéves szerződés megkötéséről a „New York Cosmos” nevű teljesen ismeretlen labdarúgó klubbal. A klub persze azért ismeretlen, mert Amerikában nem terjedt el a futball európai változata. Éppen Pelé feladata lenne, hogy ezt a sportot az Egyesült Államokban is népszerűvé tegye. Ha a „New York Cosmos” ismeretlen csapat is — szegénynek aligha nevezhető. A csapat menedzserei hároméves szerződést kínáltak fel a brazil labdarúgó sztárnak hétmillió dollárért. Kissinger amerikai külügyminiszter, aki lelkes futballszurkoló, diplomáciai úton értesítette a brazil külügyminisztériumot: szívesen venné, ha a Cosmos — Pelé üzlet sikerülne.

A Washington Post kommentárja: „Ha végigtekintünk azoknak az ügyeknek a sorsán, amelyek Henry Kissinger az utóbbi hónapokban támogatott, Pelének óvatosságnak kell lennie.”

gépet” vásárolt. A prospektus szerint a gépnek naponta húsz tonnányi titkos iratot kellett volna felfalnia. Úgy látszik azonban, némelyik aktától még a gép is gyomorrontást kapott, mert hivatalosan bejelentették: „A felszerelés tizenhét hónap alatt mindössze 51 napot volt képes dolgozni és minden egyes nap végén

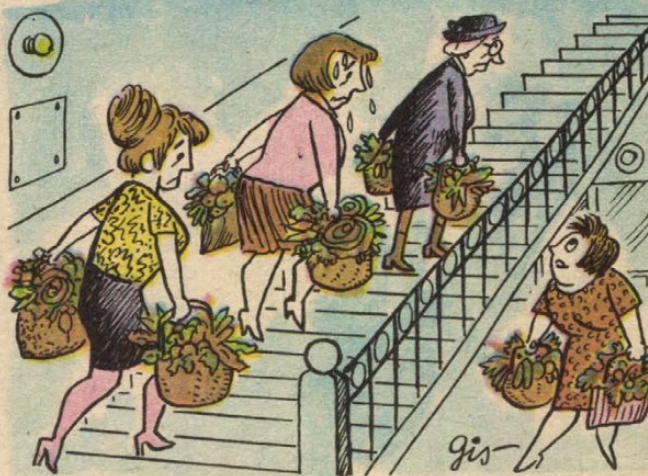

javításra szorult.” A Washington Post emlékeztet arra, hogy az amerikai politikai tolvajnyelvben a méregdrága és használhatatlan dolgokat „fehér elefánt”-nak nevezik. Ez a gép — írta — „a CIA elsőszámú fehér elefántja”. Hát lehet, hogy fehér elefánt — de lila pöttyökkel.

— Ha majd nekem is lesz kocsim, én se fogok senkit felvenni!

NOVEKSZIK A ZÖLDSÉG- ÉS GYÜMÖLCSFELHOZATAL

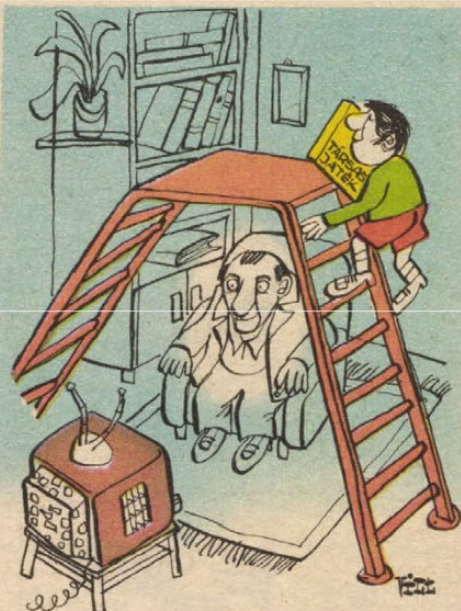
HATHA VALAKI NEM ISMERI...

Két barát nő beszélget:
— Hálás vagyok Jacknek, hogy segített elfelejteni John-t...

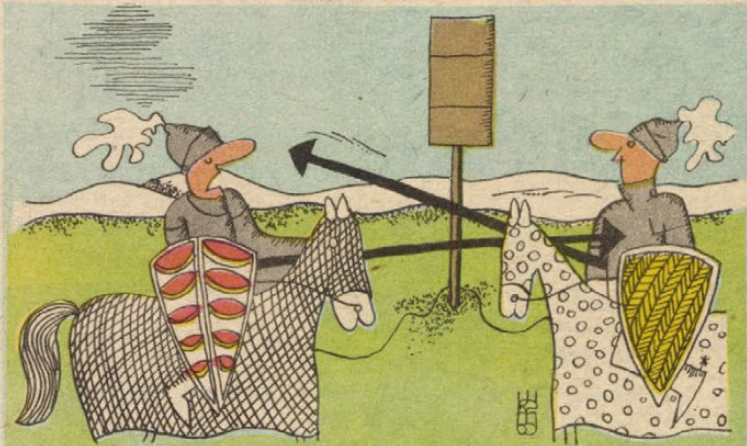
— Ki volt az a John?
— Aki segített elfelejteni Jacket...

A TÉVÉ RABJA

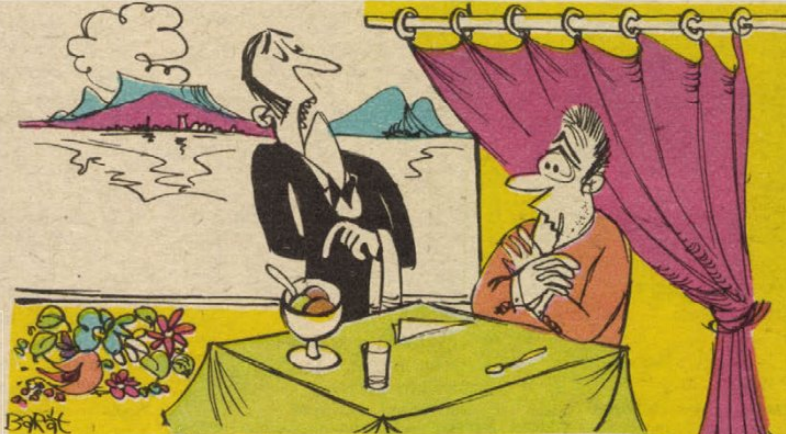

PARVIADAL

— Nem működik a találatjelző...

DIVATOS UDULÓHELY

— Kérem a panaszkönyvet!
— Sajnálom, uram, előbb fertőtleníteni kell, ugyanis a romlott fagyalt mellé került.

A PÖTTYÖS ELEFÁNT

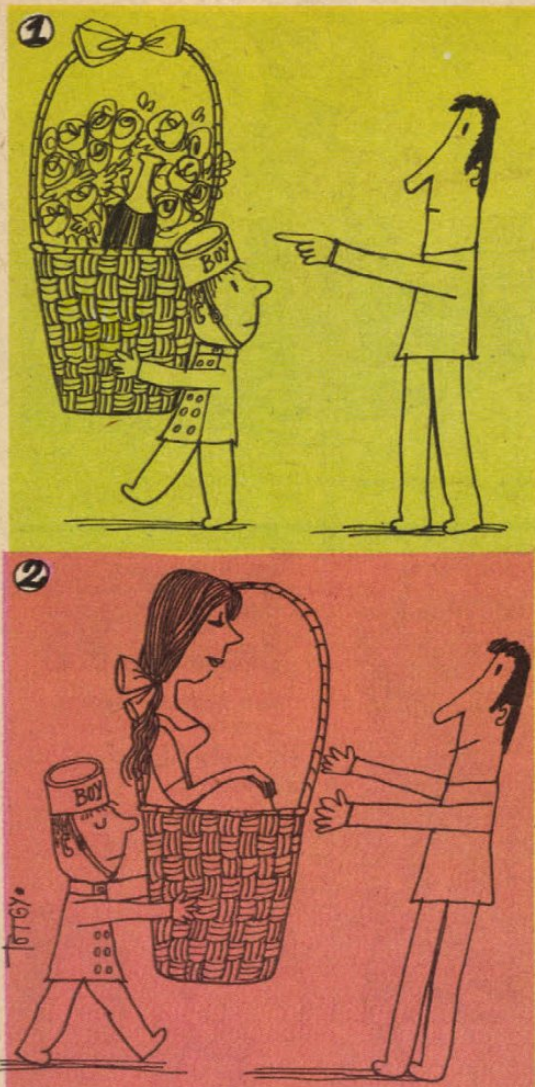
Church szenátor vezetésével új törvényhozási bizottság vizsgálja meg az elkövetkező néhány hétben az amerikai hírszerző hivatal, a CIA tevékenységét. A bizottsági elnök nyilatkozata szerint az új vizsgálatra azért van szükség, mert a most véget ért bizottsági kutatás — amelyet Rockefeller alelnök vezetett — túlságosan megbocsátó volt a CIA törvénytöréseivel szemben. A Washington Post érdekes történetet közöl a Church-bizottság születésének háttéréről. A bizottságban részt vevő szenátoroknak páratlan (állítólag) alkalmuk nyílik majd arra, hogy betekintsenek a CIA „legsötétebb” aktaiba. Az ügynökség ugyanis két esztendővel ezelőtt másfél millió dollárért egy „bizalmas okmánymegsemmisítő

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tóbi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1939 Bp. Tel.: 343-100 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítők-nél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft.
1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofsetnyomással
75.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX : 25 504

GYÁRVÁROS

— Én a VI. emeleten lakom...

Az átlag háziasszony Mount Everest-je

Pistike utazik

Szülei kíséret nélkül utazik Pistike a vonaton és minduntalan kérdegeti a kalauzt: — Kalauz bácsi, most Cegléd következik? — Még nem, fiacskám... — válaszolja a kalauz mindannyiszor, míg végre befut a vonat Ceglédre. — Leszállhatsz, fiam, Cegléden vagyunk! — Nem akarok én leszállni... — feleli Pistike. — Hát akkor mért kérdezősködtél folyton? Pistike így felel: Vízszintes 1. — függőleges 26. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb június 23-ig kizárólag levelezőlapra erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Törtető, erőszakos alak
14. Egy dél-amerikai államból való
15. Több török szultán neve volt
16. Hajdan divatos viccek egyik főhőse
18. Ritkán friss péktermék
21. A Duna egyik mellékfolyója
22. A takarító és a futbalcsapat egyik játékos
24. Savanyítva esszük
27. Római ezüstpénz volt
29. A csodálkozás indulatszava
31. Ókori nép
32. Fiatal nőstény állat
34. Hacsaturjan balettje
36. ... sült (ételfajta)
38. Y. L.
39. Folyó az USA és Kanada határán
41. Egy igénytelen leves neve
44. Alvásra, pihenésre való
46. A többszintes ház
49. Olasz névelő
50. Mint a 49. vízsz.
51. Shaw neve előtt áll ez a két betű

FÜGGŐLEGES

52. G. P.
53. „Idejön a túloldaltól”
55. Olvasnivaló
57. Évődő terefe, esetleg szerelmi céllal
61. Az első filmfelvévő készülék fűződik a nevéhez
63. Cselt vagy vásznat
1. Nyugat-európai folyó, az Északi-tengerbe ömlik
2. Hajdan használatos székér (fedett)
3. Több egyiptomi fáraó neve volt
4. Lépcső — németül
5. Nagy dán meseköltő volt
6. A molibdén vegyjele
7. ... ropolisz
8. Hónap rövidítése
9. Enyém — németül
10. ... poetica
11. Darabokra tör
12. Pszt! Senkinek egy szót se róla!
16. Írószerszám — névelővel
17. Főleg piperecikkek

- gyártásához szükséges (két szó)
19. Rémület — ritkábban használatos szóval
20. Magyar város
23. T. T. S.
24. Az édességboltokban kapható
25. Kötőszó
28. Állam a Közel-Keleten
30. Veszprém megyei község (bauxitlőhely)
32. A toronyóra
33. Megszólitás
35. Vonatköz névmás
37. Perzsa uralkodó
40. G. F.
42. Igekövető
43. Király — olaszul
45. Férlerek
47. Nagyon rossz osztályzat
48. Dum spiro... (remélek — latinul)
53. A. Y.
54. Jókedvre deríti az embert
56. Bádóg
57. Futómadár
58. Kerek szám
59. Írók nemzetközi szervezete
60. Nem használ — visszafelé
62. ... timátum
64. Fordított névelő

1	2	3	4	5	6	7	M	8	9	10	11	12	M	O
13								14						N
15								16					17	
18						19	20					21		
	22							23		24	25			
26		27							28					
29	30				31							32		33
34				35					36		37			
38						39			40					
41		42		43				44				45		
46						47	48		49			50		
51						52					53			54
55		56		57	58			59		60				
	E	61	62									63	64	
D									N		Z			

MÓRA FERENC A NŐKRŐL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A nő olyan, mint a tigris, nem tud hízlelni karmolás nélkül.”

100—100 forintot nyertek:

Sóvágó Margit, 8400 Ajka, Szabadság tér 2.

Koppány Emil, 1067 Bp., Eötvös u. 37.

Rácz Zsigmond, 6722 Szeged, Mérey u. 6/c.

A díjakat postán küldjük el.

n u anööl s plé engadin yankee markos karantén trois sin p agy uk n alamuszi u donald i zenél hz ernani t t ii szinetár ica zsuzsanna hc ig e zte nettosuly lss ronai diri eton k sg osaka goneril részlet ncn éteri o é ikarmolásnélkül